

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра європейської економіки і бізнесу

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

Міжнародні економічні відносини

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

29 Міжнародні відносини

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

292 Міжнародні економічні відносини

Форма навчання: денна

КВАЛІФІКАЦІЙНА МАГІСТЕРСЬКА РОБОТА

на тему «Розвиток міжнародного фінансового ринку»

здобувача Москаленка Юрія Дмитровича

Науковий керівник:

**д.е.н., професор
кафедри міжнародних фінансів
Савчук Наталія Володимирівна.**

(підпис)

**Робота допущена до захисту перед екзаменаційною комісією з атестації
здобувачів вищої освіти (ЕК)**

**Завідувач кафедри: д.е.н., доцент
Федірко Олександр Анатолійович**

(підпис)

Київ 2023

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

Факультет міжнародної економіки і менеджменту

Кафедра європейської економіки і бізнесу

ОСВІТНЬО-ПРОФЕСІЙНА ПРОГРАМА

ГАЛУЗЬ ЗНАНЬ

СПЕЦІАЛЬНІСТЬ

Міжнародні економічні відносини

29 Міжнародні відносини

292 Міжнародні економічні відносини

ПОГОДЖЕНО

Керівник проектної групи (гарант)
освітньо-професійної програми

_____ Федірко.О.А.

_____ 2023 р.

ЗАТВЕРДЖУЮ

Завідувач кафедри

_____ Федірко.О.А.

_____ 2023 р.

ІНДИВІДУАЛЬНЕ ЗАВДАННЯ

здобувачу вищої освіти **Москаленку Юрію Дмитровичу**

_____ денної _____ форми навчання

на підготовку кваліфікаційної бакалаврської роботи

на тему «Розвиток міжнародного фінансового ринку»

Тему затверджено наказом ректора Університету від " _____ " _____ 20__ р. № _____

Кваліфікаційна магістерська робота виконується на матеріалах міжнародних і урядових організацій, у тому числі організації «Європейська бізнес асоціація».

План кваліфікаційної магістерської роботи

Розділ 1	РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Розділ 2	РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ І ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Розділ 3	РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙНО-РЕГУЛЯТИВНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Об'єкт дослідження:	міжнародний фінансовий ринок
Предмет дослідження:	економічні відносини, що виникають в глобальному фінансовому середовищі, а саме на міжнародному фінансовому ринку, як на одному з основних складових елементів світового фінансового середовища.
Мета кваліфікаційної бакалаврської роботи:	дослідити сучасні трансформаційні процеси, що відбуваються на міжнародному фінансовому ринку.

Конкретні завдання, які здобувач повинен виконати для досягнення поставленої мети:

У розділі 1	РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Визначити сутність і функції міжнародного фінансового ринку	
Дослідити функціональну та суб'єктну структуру міжнародного фінансового ринку	
Визначити сучасні методики оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку	
У розділі 2	РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ І ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Охарактеризувати сучасний стан і тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку	
Проаналізувати види, структуру та динаміку посередницьких операцій	
Охарактеризувати сучасну інфраструктуру міжнародного фінансового ринку	
У розділі 3	РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙНО-РЕГУЛЯТИВНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ
Визначити особливості регулювання міжнародного фінансового ринку	
Проаналізувати сучасні проблеми та виклики системи регулювання фінансового ринку	
Дослідити трансформацію інституційних механізмів та інструментів в контексті нової концепції регулювання фінансового ринку	

**Завдання підготував
науковий керівник**

Н.В. Савчук

(підпис)

(ініціали, прізвище)

« ____ » _____ 2023 р.

**Завдання одержав
здобувач**

Москаленко Ю.Д.

(підпис)

(ініціали, прізвище)

« ____ » _____ 2023 р.

Реферат

Кваліфікаційна магістерська робота містить 84 сторінки, 3 таблиці, 4 рисунка, список використаних джерел з 62 найменувань, 4 додатка.

Розвиток міжнародного фінансового ринку

Об'єктом дослідження є міжнародний фінансовий ринок.

Предметом дослідження є економічні відносини, що виникають в глобальному фінансовому середовищі, а саме на міжнародному фінансовому ринку, як на одному з основних складових елементів світового фінансового середовища.

Мета кваліфікаційної магістерської роботи є дослідження сучасних трансформаційних процесів, що відбуваються на міжнародному фінансовому ринку.

Основними завданнями виконання проекту є:

- дослідження теоретичних засад міжнародного фінансового ринку;
- аналіз сутності і функцій міжнародного фінансового ринку;
- аналіз функціональної та суб'єктної структури міжнародного фінансового ринку;
- аналіз сучасних методик оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку;
- аналіз структури і тенденцій розвитку міжнародного фінансового ринку;
- характеристика сучасного стану і тенденцій розвитку міжнародного фінансового ринку;
- аналіз видів, структури та динаміки посередницьких операцій
- характеристика сучасної інфраструктури міжнародного фінансового ринку;
- аналіз перспектив розвитку інституційно-регулятивної системи міжнародного фінансового ринку;
- характеристика особливостей регулювання міжнародного фінансового ринку;
- опис сучасних проблем та викликів системи регулювання фінансового ринку;
- характеристика трансформації інституційних механізмів та інструментів в контексті нової концепції регулювання фінансового ринку.

Теоретичну, методичну та практичну базу дослідження склали фундаментальні дослідження, висновки та положення, що містяться у працях провідних вітчизняних і зарубіжних авторів з проблем розвитку міжнародного фінансового ринку. У роботі використано матеріали підручників, монографій і періодичних видань за темою дослідження. Під час дослідження використовувалися такі загальнонаукові методи і прийоми, як моделювання, аналіз і синтез, методи кількісного та якісного аналізу, застосовувалися статистичні методи збирання та опрацювання інформації, специфічні прийоми аналізу фінансового ринку.

Рік виконання кваліфікаційної магістерської роботи- 2022.

Рік захисту роботи – 2023.

Ключові слова: міжнародний фінансовий ринок , фінансове середовище, тенденції розвитку, трансформаційний процес, економічні відносини.

ВІДГУК

про кваліфікаційну магістерську роботу здобувача факультету міжнародної економіки і менеджменту освітньо-професійної програми «Міжнародні економічні відносини»

Москаленка Юрія Дмитровича

на тему «Розвиток міжнародного фінансового ринку».

1. Актуальність. Міжнародний фінансовий ринок, як складовий елемент світового фінансового середовища, має давню історію існування і певні особливості функціонування, особливо сьогодні, в період глобальної трансформації світу. Саме цим і визначається актуальність даної роботи, і, відповідно, потребує його більш детального дослідження.
2. Позитивні риси кваліфікаційної магістерської роботи: у роботі було всебічно розглянуто теоретичні засади існування і функціонування міжнародного фінансового ринку, його місце в міжнародному фінансовому середовищі.
3. Наявність самостійних розробок автора: відсутні
4. Цінність теоретичних висновків і практичних рекомендацій: заслуговують на увагу, також це підтверджується відгуком зовнішнього рецензента.
5. Наявність недоліків. Робота виграла би, якщо її автор більше уваги приділив поширенню аналітичних даних, бажано було би в деяких таблицях надати дані більше ніж за 2 роки, тощо.
6. Загальна оцінка кваліфікаційної магістерської роботи та її допущення до захисту перед ЕК. Робота Москаленка Ю.Д. допускається до захисту перед ЕК. Оцінка наукового керівника (32 бали)

Науковий керівник д.е.н, професор, професор каф. міжнародних фінансів

_____ _Н.В.Савчук

7 лютого 2023р.

Рецензія

на кваліфікаційну магістерську роботу
здобувача вищої освіти

Москаленку Юрію Дмитровичу

Тема: Розвиток міжнародного фінансового ринку.

Актуальність теми кваліфікаційної роботи і доцільність її розроблення

Актуальність теми дослідження обумовлена необхідністю участі будь-якої країни в міжнародному фінансовому ринку, якщо така країна хоче нормально розвиватися і конкурувати з іншими країнами за необхідні ресурси.

Якість проведеного дослідження

Дипломна робота побудована логічно та правильно, всі висновки в достатній мірі обґрунтовані. Дипломна робота виконана грамотно, на професійному рівні, має практичну цінність і заслуговує високу оцінку.

Позитивні риси кваліфікаційної роботи

Кваліфікаційна робота базується на співставленні фундаментальних даних, сучасних наукових розробок і даних, отриманих у ході досліджень за темою роботи. Оскільки окремі аспекти загальної теми вивчені недостатньо, питання справді є актуальним і представляє науковий інтерес.

Зауваження

Суттєвих недоліків у роботі не виявлено.

Практична значимість висновків і рекомендацій

Містить результати самостійно проведених досліджень, що можуть бути впроваджені в діяльність підприємств, організацій.

Рецензент:

Професор, доктор економічних наук

Лариса Володимирівна Руденко-Сударєва

ЗМІСТ

ВСТУП.....	3
РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ.....	5
1.1 Сутність і функції міжнародного фінансового ринку	5
1.2 Функціональна та суб'єктна структура міжнародного фінансового ринку	14
1.3 Сучасні методики оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку ..	20
РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ І ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ	28
2.1. Сучасний стан і тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку	28
2.2. Аналіз видів, структури та динаміки посередницьких операцій.....	37
2.3. Характеристика сучасної інфраструктури міжнародного фінансового ринку	47
РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙНО-РЕГУЛЯТИВНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ	54
3.1. Особливості регулювання міжнародного фінансового ринку	54
3.2. Сучасні проблеми та виклики системи регулювання фінансового ринку	65
3.3. Трансформація інституційних механізмів та інструментів в контексті нової концепції регулювання фінансового ринку	70
ВИСНОВКИ.....	77
СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ	80
ДОДАТКИ	85

ВСТУП

Темою роботи є дослідження розвитку міжнародного фінансового ринку.

Актуальність теми дослідження обумовлена необхідністю участі будь-якої країни у міжнародному фінансовому ринку, якщо така країна хоче нормально розвиватися і конкурувати з іншими країнами за необхідні ресурси.

Фінансовий ринок є найважливішим інструментом фінансування та розвитку економіки. Він відіграє особливу роль, оскільки покликаний трансформувати заощадження домашніх господарств і підприємств в інвестиції.

Практична значущість роботи зумовлюється ще й тим, що розвиток фінансового ринку дає змогу розв'язати такі проблеми, як створення ефективного механізму трансформації заощаджень домашніх господарств в інвестиційні ресурси, залучення в економіку інвесторів, а так само підвищення рівня життя та економічний розвиток. Усе це визначило *актуальність* обраної теми дослідження.

Предметом дослідження є економічні відносини, що виникають в глобальному фінансовому середовищі, а саме на міжнародному фінансовому ринку, як на одному з основних складових елементів світового фінансового середовища.

Об'єктом дослідження є міжнародний фінансовий ринок.

Проблеми функціонування світового фінансового ринку досліджені в роботах вітчизняними і зарубіжними вченими та практиками. Серед зарубіжних огрядних робіт у даній області слід відзначити праці Дж.Блейка [14], Е.Дж. Долана [15], Н.Я. Кравчука [16], Л.Н. Красавиної [17], Д.Г.Лук'яненка [18], З.О. Луцишина [19], Ф. Модільяні, Ф. Фабоцці, Е.Фама, М. Фейя, Й. Тіто, Дж. Хауслер, Д. Сорнетта, Д. Стігліца та інших.

Мета роботи - дослідити сучасні трансформаційні процеси, що відбуваються на міжнародному фінансовому ринку.

Основними *завданнями* виконання проекту є:

- дослідження теоретичних засад міжнародного фінансового ринку;
- аналіз сутності і функцій міжнародного фінансового ринку;

- аналіз функціональної та суб'єктної структури міжнародного фінансового ринку;
- аналіз сучасних методик оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку;
- аналіз структури і тенденцій розвитку міжнародного фінансового ринку;
- характеристика сучасного стану і тенденцій розвитку міжнародного фінансового ринку;
- аналіз видів, структури та динаміки посередницьких операцій
- характеристика сучасної інфраструктури міжнародного фінансового ринку;
- аналіз перспектив розвитку інституційно-регулятивної системи міжнародного фінансового ринку;
- характеристика особливостей регулювання міжнародного фінансового ринку;
- опис сучасних проблем та викликів системи регулювання фінансового ринку;
- характеристика трансформації інституційних механізмів та інструментів в контексті нової концепції регулювання фінансового ринку.

Теоретичну, методичну та практичну базу дослідження склали фундаментальні дослідження, висновки та положення, що містяться у працях провідних вітчизняних і зарубіжних авторів з проблем розвитку міжнародного фінансового ринку. У роботі використано матеріали підручників, монографій і періодичних видань за темою дослідження. Під час дослідження використовувалися такі загальнонаукові *методи* і *прийоми*, як моделювання, аналіз і синтез, методи кількісного та якісного аналізу, застосовувалися статистичні методи збирання та опрацювання інформації, специфічні прийоми аналізу фінансового ринку.

Наукова новизна дослідження полягає в розробці теоретичних і практичних аспектів щодо розвитку міжнародного фінансового ринку, а також в авторській систематизації інформації з тематики роботи.

РОЗДІЛ 1. ТЕОРЕТИЧНІ ЗАСАДИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

1.1 Сутність і функції міжнародного фінансового ринку

Фінансовим ринком називається система економічних взаємовідносин, пов'язаних із запозиченням, випуском, купівлею, продажем цінних паперів, дорогоцінних металів, валют та інших інструментів інвестування [1].

Можна сказати, що фінансовим ринком є структура, за допомогою якої в умовах ринкової економіки створюється можливість запозичень, купівлі-продажу цінних паперів, інвестиційних товарів, таких як дорогоцінні метали. До обігу фінансових ринків можуть належати також і інші активи, що мають високу ліквідність.

Тобто, фінансовий ринок - це система економічних відносин, у якій здійснюються акумуляція та розподіл грошових коштів на основі двостороннього руху вартості між учасниками відтворювальних відносин відповідно до об'єктивних ринкових законів і під впливом методів та інструментів регулювання з боку органів державної влади та саморегулівних організацій.

Фінансові ринки передбачають мобілізацію капіталу, надання кредитів, здійснення грошових операцій і введення фіскальних коштів у виробництво. Сукупність попиту і пропозиції капіталу з боку кредиторів і позичальників у різних країнах становить світовий фінансовий ринок.

Під відносинами обміну на фінансовому ринку розуміється передача права одного фінансового суб'єкта іншому фінансовому суб'єкту тимчасово або постійно використовувати фінансові ресурси за відповідну оплату (відсотки, дивіденди, дисконт тощо). Цей переказ може здійснюватися безпосередньо або через фінансового посередника (комерційний банк, інвестиційний фонд тощо). Коли в

торгівлі беруть участь фінансові посередники, відносини між покупцями і продавцями ресурсів є відносинами обміну, а передача ресурсів від власників до користувачів є відносинами перерозподілу.

Об'єктивною передумовою функціонування фінансових ринків є невідповідність попиту на фінансові ресурси джерелам їх задоволення.

В умовах адміністративної економіки фінансових ринків практично не існує, оскільки формування ресурсів та їх перерозподіл здійснюються директивно через бюджетну та банківську системи. Кредитні ресурси розподіляються відповідно до національних планів, а не вільно продаються. У разі адміністративно централізованого формування, розподілу та перерозподілу фінансових ресурсів потреба у розвитку фінансової інфраструктури відпадає.

Фінансові ринки є невід'ємною частиною фінансової системи лише в умовах ринкової економіки, коли більшість фінансових ресурсів мобілізується суб'єктами господарювання на основі купівлі-продажу. По суті, це інфраструктура фінансової системи, яка забезпечує функціонування фундаментальної сфери – фінансів суб'єктів господарювання.

За своєю економічною природою фінансовий ринок — це сукупність економічних відносин, пов'язаних із розподілом фінансових ресурсів і купівлею-продажем тимчасово вільних валют і цінних паперів.

Метою фінансових ринків є створення відповідних умов для бізнесу для залучення необхідних коштів і продажу тимчасово незадіяних ресурсів.

Організаційно фінансовий ринок — це низка ринкових фінансових інститутів, які супроводжують потік коштів від власників фінансових ресурсів до позичальників.

Інструментами міжнародного фінансового ринку є цінні папери, також на ньому надаються фінансові послуги.

На фінансовому ринку діють різні суб'єкти, функції яких залежать від мети їх діяльності та участі в здійсненні угод. Суб'єктами фінансового ринку можуть бути: фізичні особи, правосуб'єктність і дієздатність яких не обмежені законом, групи громадян, трудові колективи, юридичні особи різної форми власності, держава.

Класифікація суб'єктів фінансового ринку досить складна і не завжди чітко визначена. Вона стає ще складнішим, оскільки його деталізують і розглядають у всіх аспектах, враховуючи різноманітність операцій з фінансовими активами та багатогранні функції, які можуть виконувати різні учасники фінансових ринків. У найзагальнішому вигляді суб'єктів фінансового ринку можна класифікувати за формою:

- домогосподарства;
- суб'єкти господарювання (інститути позафінансової сфери);
- держава.

Домогосподарства є одним із найважливіших суб'єктів фінансового ринку, оскільки невикористана частина доходів домогосподарств у поточному періоді перетворюється на заощадження, які за наявності відповідних фінансових механізмів можуть стати потужним джерелом економічного розвитку.

Найпоширенішою формою заощаджень населення є використання частини доходу для накопичення у формі готівки чи депозитів у ощадних банках або придбання цінних паперів.

Варто зазначити, що не всі домашні господарства належать до категорії заощаджуючих. Наприклад, молоді домогосподарства витрачають набагато більше, ніж заробляють на деякі дорогі товари та послуги (наприклад, житло, транспортні засоби, навчання в коледжах тощо). Ці закупівлі здійснені за рахунок кредитів. Пенсіонери похилого віку також схильні витрачати більше, але за рахунок того, що вони позбавляються заощаджень, які вони накопичили в минулому. Проте негативні заощадження таких домогосподарств покриваються позитивними заощадженнями домогосподарств з високим доходом і стабільною роботою.

У країнах з розвинутою ринковою економікою до 70% населення інвестує в різні фінансові активи. Значна частина населення отримує довгострокові кредити на житло та інші цілі. В Україні лише близько 5% населення інвестувало в цінні папери, а банківські установи майже не надають довгострокових кредитів населенню, що є

результатом тривалого перехідного періоду, нестабільності та нерозвиненості фінансових ринків.

Установи нефінансового сектору - це юридичні особи, резиденти країни, які займаються виробництвом товарів і наданням послуг. До нефінансових установ належать сільськогосподарські та промислові підприємства, кооперативи, орендні компанії, фермерські господарства, малі підприємства, корпорації, асоціації, консорціуми, спільні підприємства, державні установи, організації тощо. Поряд з іноземними учасниками ринку вони або є інвесторами, або випускають і розміщують на ринку власні фінансові активи.

Основними джерелами фінансування нефінансових установ зазвичай є банківські позики, інші види позик, облігації та акції. Підприємства з високим кредитним рейтингом віддають перевагу ринкам з меншими капітальними витратами при залученні коштів на внутрішніх і зовнішніх фінансових ринках. Вітчизняні корпоративні структури мають обмежені можливості залучення капіталу на міжнародних ринках.

Держави також є активними учасниками фінансових ринків. Оскільки державні витрати зазвичай перевищують доходи, виникає дефіцит бюджету, який можна покрити за рахунок позик, отриманих на фінансовому ринку. Ці позики надаються шляхом продажу державних облігацій та інших цінних паперів фінансовим посередникам і безпосередньо підприємствам і домашнім господарствам. Держава є перш за все позичальником на фінансових ринках, регулярно бере на себе боргові зобов'язання на внутрішньому та зовнішньому ринках, виконує специфічну і дуже важливу функцію регулювання фінансових ринків. Держава впливає на поведінку учасників ринку за допомогою законів і нормативних актів, певною мірою спрямовує ринок на розвиток у заздалегідь визначеному напрямку. Іноді держави можуть стати інвесторами фінансових ринків, надаючи фінансову підтримку певним суб'єктам господарювання. Це відбувається, коли країни мають надлишок фінансових ресурсів.

Суб'єктів фінансового ринку також класифікують за функціями, які вони виконують. З огляду на основні форми укладення угод на фінансовому ринку, його професійні учасники поділяються на три категорії:

- Покупці і продавці фінансових активів або послуг;
- фінансові посередники;
- інститути інфраструктури фінансового ринку.

Покупці та продавці фінансових активів (послуг) є безпосередніми учасниками фінансового ринку та відіграють основну роль у фінансових операціях.

На ринку позичкового капіталу безпосередні учасники фінансових операцій в основному поділяються на такі категорії:

--кредитори. Вони є суб'єктами фінансового ринку що надають певну частку кредитів у тимчасове користування. Основною функцією кредиторів є продаж грошових активів (як у власності, так і в позику) для задоволення різноманітних потреб позичальників у фінансових ресурсах. Кредиторами на фінансовому ринку можуть бути: держава (надає підприємствам цільові кредити за рахунок коштів республіканського та місцевих бюджетів, державних позабюджетних фондів); банківські фінансово-кредитні установи з найбільшим масштабом і широким спектром кредитних операцій; небанківські установи. кредитно-фінансові установи;

— позичальники. Вони описують особливості суб'єктів фінансового ринку, які отримують позики від кредиторів на основі певної гарантії повернення та у вигляді певного відсотка. Основними позичальниками грошових активів на фінансовому ринку є країни (отримують кредити від міжнародних фінансових організацій і банків), банківські установи (отримують кредити на міжбанківському кредитному ринку) і підприємства (для задоволення потреб у грошових коштах для доповнення ліквідності). і формують кошти) інвестиційні ресурси), населення (у формі споживчих кредитів на інвестиційні цілі).

На ринку цінних паперів основними безпосередніми учасниками фінансових операцій є::

— емітенти. Вони залучають необхідні фінанси за рахунок випуску цінних паперів. На фінансових ринках емітент є єдиним продавцем цінних паперів і зобов'язаний виконувати всі вимоги, що містяться в умовах випуску. Емітентами цінних паперів є держава (уряд і органи місцевого самоврядування) та юридичні особи, як правило, зареєстровані у формі акціонерних товариств. Крім того, цінні папери, емітовані нерезидентами, можуть обертатися на внутрішніх фінансових ринках.

— інвестори. Вони вкладають свої грошові кошти в різноманітні види цінних паперів з метою отримання доходу. Цей дохід формується за рахунок отримання інвесторами відсотків, дивідендів і збільшення курсової вартості цінних паперів. Інвестори, які працюють на фінансовому ринку, поділяються відповідно до їх ідентичності: індивідуальні інвестори та інституційні інвестори (представлені різними фінансовими та інвестиційними установами); різниця між стратегічними інвесторами та інвесторами в цінні папери полягає в меті інвестування;

На валютному ринку основними учасниками валютних операцій є:

— продавці валюти. Ними можуть бути держави: реалізують частину своїх валютних резервів на ринку через уповноважені установи, комерційні банки (мають ліцензію на здійснення валютної діяльності), підприємства зовнішньоекономічної діяльності (реалізують валютну виручку від своєї експортної продукції на ринку), фізичні особи;

— покупці валюти, якими є ті самі суб'єкти, що й продавці.

На ринку золота (та інших дорогоцінних металів) і дорогоцінного каміння основними прямими учасниками фінансових операцій є:

— продавці дорогоцінних металів та дорогоцінного каміння, ними можуть бути держава (вона реалізує частину власного золотого запасу); банківські установи (вони реалізують частину власних золотих авуарів); фізичні і юридичні особи (за необхідності повторного інвестування коштів, які раніше були вкладені в цей вид активів);

- покупці дорогоцінного каміння і металів, якими є ті самі суб'єкти, що й продавці (за відповідного нормативно-правового регулювання їх складу).

На розвинутих ринках існує велика кількість фінансових посередників, які надають різноманітні фінансові послуги за плату. Ці послуги передбачають як випуск фінансових активів, так і їх обіг на вторинному ринку. Випускаючи корпоративні цінні папери, фінансові посередники сприяють інвестуванню коштів у різні сектори економіки. Вони сприяють залученню коштів для задоволення потреб державного бюджету шляхом випуску державних облігацій та на ринку державного кредиту.

На вторинному ринку фінансові посередники забезпечують стабільну роботу ринку та задоволення інтересів юридичних і фізичних осіб у процесі інвестування та виведення фінансових активів. При цьому ринкові інститути не лише задовольняють потреби інвесторів у регулярній купівлі та продажу фінансових активів за ринковими цінами, а й надають інформаційні, консультаційні та управлінські послуги.

Обслуговуючи учасників ринку, деякі фінансові посередники надають лише одну послугу для визначення своєї ролі на загальному ринку, тоді як інші надають широкий спектр фінансових послуг (наприклад, банківські установи, які, крім основних банківських послуг, включають залучення фінансування та розміщення коштів на кредитних ринках, на ринку позичкового капіталу, а також на фондовому та валютному ринках від імені клієнтів у значних операціях за рахунок клієнта). Останнім часом у зв'язку з ослабленням національного ринкового нагляду продовжує зростати попит суб'єктів фінансового ринку на якісні та диверсифіковані послуги, а фінансові посередники стають все більш поширеними. Переважна більшість фінансових посередників, які працюють на розвинених фінансових ринках, надають своїм клієнтам широкий спектр фінансових послуг.

Інститутами інфраструктури фінансового ринку також є фінансові посередники (наприклад, інвестиції, банківські установи, недержавні пенсійні фонди страхові компанії тощо).

Інфраструктура фінансового ринку — це сукупність організацій та установ, які надають послуги учасникам фінансового ринку для підвищення ефективності їх діяльності, забезпечують безперервне функціонування фінансових ринків і вільний рух товарів і послуг на ринку.

Інститути інфраструктури фінансового ринку включають такі структуровані суб'єкти: фондові та валютні біржі, банківські установи, брокерські фірми, інвестиційні дилери та андеррайтери, міжбіржові та міжброкерські комунікаційні системи, інвестиційні компанії та фонди, трастові компанії, групи фінансової індустрії чи фінансовий холдинг компанії, страхові компанії, пенсійні фонди, національні депозитні системи, реєстри цінних паперів, інформаційні та консультаційні центри, клірингово-розрахункові агентства та інші кредитні, фінансові та інвестиційні установи.

Можна виокремити кілька функцій, які виконує ринок фінансів під час своєї діяльності:

- залучення додаткових інвесторів, надання шансів перепродажу активів, якими володіють ринки;
- створення умов безперервного кругообігу валюти при здійсненні платіжних операцій, що безпосередньо впливає на валютний оборот і регулює його обсяги, тобто прискорення обороту капіталу, що впливає на активізацію економічних процесів у державі;
- виконання швидкого розподілу ресурсів у різних галузях і сферах економіки держави. Цей розподіл може відбуватися між державою та її підприємствами, між населенням і державою, тобто за допомогою фінансового ринку акумульовані вільні кошти розподіляються між нескінченною кількістю кінцевих споживачів;
- створення умов переміщення і накопичення ресурсів, мобілізація внутрішніх джерел накопичення і залучення нових джерел для фінансування;
- здійснення перерозподілу капіталу між секторами економіки, тобто мобілізація тимчасово незадіяних фінансових ресурсів для найбільш прибуткових і, отже, найнагальніших потреб періоду.

Таким чином, основна функція фінансових ринків полягає в активній мобілізації тимчасово вільних коштів з різних джерел. Ці кошти можуть мобілізуватися з

капіталу, який перебуває у формі заощаджень, включно з грошовими та іншими фінансові ресурси населення, організацій, державних органів.

Ці кошти можуть бути витрачені на поточне споживання і реальні інвестиції та залучаються на ринки окремими учасниками для подальшого ефективного використання в економічному житті держави.

Фінансові ринки ефективно розподіляють накопичений вільний капітал між численними кінцевими споживачами. За допомогою механізму функціонування фінансового ринку гарантується та виявляється попит та структура відповідних фінансових активів, а також категорії споживачів, які тимчасово потребують залучення зовнішнього капіталу для своєчасного задоволення своїх потреб.

На фінансовому ринку формується ринкова ціна відповідних фінансових інструментів, яка більш об'єктивно відображає відповідне співвідношення попиту та пропозиції.

Ринковий механізм у поєднанні з різноманітними фінансовими інструментами допомагає повніше врахувати поточне співвідношення попиту та пропозиції, сформувати відповідний рівень фінансування та бути здатним задовольнити економічні інтереси як покупців, так і продавців фінансових активів. максимальний ступінь.

Принципи на фінансовому ринку:

- ефективність та конкурентність;
- реальний захист інвесторів та прозорість ринку;
- вільний доступ до ринкових інструментів та ринкової інформації для всіх учасників фінансового ринку;
- відповідність міжнародним стандартам.

Розвинений фінансовий ринок складається з двох груп каналів:

- канали непрямого фінансування, за якими потоки грошових коштів від власників заощаджень до позичальника спрямовуються через фінансових посередників (страхові компанії, банки, та інші фінансові заклади);

- канали прямого фінансування, коли кошти передаються безпосередньо від вкладників до позичальників через продаж акцій, облігацій та інших цінних паперів.

Можна сказати, що як складові частини фінансового ринку виокремлюють:

- кредитний ринок - тобто ринок похідних фінансових інструментів, деривативів, на якому визначається ціна ризику;
- валютний ринок або ринок Forex;
- грошовий ринок, де відбувається управління ліквідністю;
- ринок цінних паперів (первинний, вторинний, третинний) - ринок, на якому залучаються і розміщуються цінні папери;
- ринок страхування та перестрахування - це специфічна форма регулювання грошових відносин, за якої об'єктом є страховий захист;
- ринок дорогоцінних металів [2].

Функціонування фінансового ринку забезпечують банки, корпорації та інші кредитно-фінансові організації, біржі. Участь фізичних осіб в операціях на фінансовому ринку визначається національним законодавством. Залежно від країни, регулюванням фінансового ринку може займатися єдиний орган або кілька органів.

1.2 Функціональна та суб'єктна структура міжнародного

Світовий фінансовий ринок є поєднанням попиту позичальника на позичковий капітал і пропозиції світових колективних кредиторів. Вона забезпечує акумулювання та перерозподіл фінансових ресурсів шляхом посередництва.

Світовий фінансовий ринок за своєю функціональною структурою поділяється на кредитний ринок (ринок боргів), ринок прав власності, ринок фінансових деривативів і валютний ринок.

Міжнародний кредитний ринок — це сукупність кредитних відносин, що діють у світовому економічному масштабі. Іншими словами, міжнародний кредитний ринок — це попит і пропозиція кредитів на рівні світової економіки. Боргові зобов'язання надходять на світові кредитні ринки, підтверджуючи право кредитора на стягнення боргу з боржника.

Відповідно до методології Світового банку, борг класифікується за строками погашення, типом позичальника та типом кредитора.

За терміном погашення борг класифікується на довгостроковий, короткостроковий і позики МВФ, які, хоча і є короткостроковими за своєю природою, не класифікуються за строками погашення.

Залежно від типу позичальника розрізняють державний борг, гарантований державою борг і приватний борг. За типом кредитора він поділяється на офіційного кредитора і приватного кредитора. І навпаки, офіційним боргом можуть бути зобов'язання перед міжнародними організаціями та двосторонні зобов'язання. У приватному боргу розподіл здійснюється на борг комерційного банку, облігації та інші зобов'язання.

Банківський кредит — це кредит, наданий банком приватному бізнесу як джерело зовнішнього фінансування, а якщо кредит надається групою банків, то він називається синдікованим. Щоб розподілити ризики, більшість позик видаються на світових ринках у синдікованій формі.

Облігаційне кредитування — це метод запозичення корпоративного та міждержавного фінансування шляхом продажу облігацій, які є цінними паперами із середнім терміном погашення 3-10 років, випущених під заставу корпоративного та особистого майна. Облігації можна просто викупити або конвертувати в борг або акції компанії після настання терміну погашення. Облігації чи акції перетворюються на борг, коли виявляється, що компанія чи країна не може викупити (погасити) їх і сплатити відсотки.

Ринок акцій - це попит і пропозиція на акції та депозитарні розписки. Акції, один з найпоширеніших видів цінних паперів, підтверджують права їх власника на частку

капіталу компанії і дають йому право голосу на річних загальних зборах, обирати директорів і отримувати частку прибутку компанії у вигляді дивідендів.

Депозитарні розписки - це цінні папери, що випускаються центральним банком і підтверджують його право власності на акції іноземних компаній. Вони отримують найбільше поширення в США у вигляді американських депозитарних розписок. В інших країнах вони менш поширені і називаються глобальними депозитарними розписками.

За обсягами фінансування міжнародний ринок майнових прав не є провідним у структурі фінансового ринку. Це тому, що вітчизняні акції в основному продаються на внутрішньому ринку, тоді як кількість іноземних акцій дуже обмежена. Цьому сприяє національне законодавство багатьох країн, яке забороняє реєстрацію акцій іноземних компаній на фондових біржах і не дозволяє іноземним інвесторам купувати акції місцевих компаній. Самі інвестори воліють вкладати гроші у вітчизняні компанії. У зв'язку з цим наприкінці 1990-х рр. На акції та депозитарні розписки припадає лише 6% фінансування всіх країн зі світових фінансових ринків. При цьому в новій структурі міжнародного розміщення майнових прав на акції припадає майже 80%, а на депозитарні розписки – 20%.

Міжнародний ринок прав власності поділяється на зрілі ринки та ринки, що розвиваються. До зрілих ринків належать фондові ринки США, Японії та країн Європейського Союзу, які характеризуються суворою біржовою організацією торгівлі, високою ринковою вартістю, досконалою організацією біржової торгівлі та системою правового забезпечення. Ринки, що розвиваються, — це фондові ринки країн з перехідною економікою та країн, що розвиваються. Їм властиві високі темпи зростання, високий ризик, низька ринкова вартість і недосконалий механізм правового нагляду.

У структурі міжнародного фінансового ринку ринок фінансових деривативів є наймолодшим утворенням. Сформувався на рубежі 1970-1980-х років. Ринок похідних фінансових інструментів – це ринок інструментів торгівлі фінансовими ризиками, ціна яких пов'язана з іншим фінансовим або реальним активом. Відповідно

до класифікації Банку міжнародних розрахунків активи поділяються на чотири категорії, і кожна категорія активів або будь-яка їх комбінація може бути пов'язана з похідними інструментами. До них належать: товари, акції, іноземні валюти та процентні ставки. Тобто ціна деривативу може бути пов'язана з ціною товару або зі змінами в індексі цін на групу товарів, певну акцію, або зі змінами в індексі цін на групу акцій або одну чи більше валют та процентної ставки (фіксована ставка, плаваюча ставка або будь-яка їх комбінація). Під час купівлі та продажу деривативів партнери обмінюються не стільки активами, скільки ризиками, пов'язаними з цими активами. Ціни на них залежать від зміни ціни товару чи фінансового інструменту, індексу цін або різниці між двома цінами. Похідні фінансові інструменти встановлюють майбутні ціни на активи, які вже існують сьогодні (форварди та ф'ючерси), обмінюють грошові потоки або обмінюють активи (свопи) і купують права (але не зобов'язання) на торгівлю (опціони).

Відповідно до методу фінансової організації в міжнародній торгівлі деривативами в основному розрізняють два типи контрактів: форвардні контракти та опціонні контракти. Форвардний контракт виникає, коли дві сторони погоджуються обміняти обумовлену контрактом суму нерухомості або фінансових активів за погодженою ціною протягом певного періоду часу. Контракти цього типу включають ф'ючерси, які є такими ж форвардами, але коли вони купуються та продаються в стандартизованій формі на біржах, і свопи.

Виходячи з концепції чистої поточної вартості фінансових інструментів, форвардна вартість на первинному ринку дорівнює різниці між поточною вартістю активу та його очікуваною майбутньою вартістю. Чиста теперішня вартість – це різниця між теперішньою вартістю майбутніх доходів і теперішньою вартістю майбутніх платежів, пов'язаних із певним фінансовим інструментом. NPV представляє поточну вартість майбутнього чистого прибутку. Як згадувалося раніше, свопи - це форвардні контракти, за якими сторони погоджуються обмінюватися активами відповідно до погоджених правил. Розрізняють товарні свопи, валютні свопи, акції та процентні свопи. Товарний своп — це обмін двома методами платежу,

одним з яких є оплата за поточною ціною SPOT, а іншим — узгодженою ціною товару в майбутньому. Валютний своп означає обмін певної кількості двох валют з однаковою чистою теперішньою вартістю, а потім зворотний обмін за узгодженим обмінним курсом. Обмін акцій — це обмін потенційної прибутковості інвестицій в акції на потенційну прибутковість інвестицій в іншу акцію або неакціонерний актив, наприклад процентну ставку за депозитом або цінним папером. Процентний своп — це обмін процентного доходу від звичайних інвестицій у тій самій валюті на процентні ставки, розраховані за іншими правилами.

Опціонний контракт — це контракт, який дає покупцеві право, а не його зобов'язання, купувати чи продавати нерухомість або фінансові активи на основі стандартних контрактів за фіксованою ціною протягом періоду, що закінчується в певну дату. Опціони передбачають односторонню передачу фінансового ризику від покупця опціону до продавця, за що покупець сплачує певну суму у вигляді ціни опціону.

Існують товарні опціони, опціони на акції, валютні опціони та опціони на відсоткову ставку. Товарні опціони - це контракти, які дають покупцеві право (але не зобов'язання) купити або продати певну кількість товару за погодженою ціною до певної дати. Опціон на акції — це контракт, який дає покупцеві право (але не зобов'язання) купити або продати певну кількість окремих акцій, портфель акцій або фондовий індекс за узгодженою ціною до певної дати. Валютний опціон - це контракт, який дає покупцеві право (але не зобов'язання) купити або продати певну кількість валюти або валютний індекс за узгодженою ціною до певної дати. Опціон на відсоткову ставку - це контракт на надання або отримання певного процентного доходу на визначену суму в майбутньому відповідно до умов опціону.

За різними механізмами виконання розрізняють американські та європейські опціони. Американські опціони стосуються опціонів, які можна виконати в будь-який день до закінчення терміну дії або безпосередньо на дату закінчення терміну дії. Європейські опціони — це опціони, які можна виконати лише після закінчення терміну дії.

Деривативами можна торгувати на біржах або поза біржею – між банками, трейдерами, брокерами, інвестиційними та іншими фірмами, окремими особами тощо.

Як зазначалося раніше, невід'ємною частиною міжнародного фінансового ринку є валютний ринок. Це набір національних валютних ринків, для яких характерне використання національних валют і міжнародних колективних валют. Докладніше про міжнародні валютні ринки наведено нижче.

Джерелами боргу для міжнародного фінансування є векселі та комерційні папери, банківські кредити та облігації. Облігації та комерційні папери — це коротко- та середньострокові незабезпечені розписки на пред'явника, що випускаються на відкритому ринку зі знижкою до їхньої оголошеної вартості. Ці квитанції видають невеликі компанії. Крім того, їх виробляє кілька невеликих компаній. Євроноти (євронноти) є одним із видів цього виду розписок і характеризуються їх продажем за межами країни випуску.

Міжнародний фінансовий ринок складається з багатьох різних організацій, які відіграють певну роль у міжнародній фінансовій системі.

Перш за все, це банки, що відіграють важливу роль у створенні та підтримці фінансової системи. Банки роблять кредити та проводять інші види операцій, що створюють потребу у деньгах в міжнародному фінансовому ринку. Друга важлива група - це корпоративні клієнти, які займаються виробництвом та торгівлею, а також постачанням послуг. Вони постійно потребують кредитних ресурсів для підтримки своєї діяльності. Третя група складається з державних ринків, де держави проводять деякі операції, такі як приватизація, забезпечення соціальної підтримки та інші проекти, де потрібні гроші для їх досягнення.

Також в міжнародний фінансовий ринок входять фінансові інститути, такі як Міжнародний Валютний Фонд, Міжнародний Банк Реконструкції та Розвитку, Міжнародний Фонд Інвестицій та Банк Англії. Ці фінансові інститути забезпечують надійність та зручність виконання транзакцій у міжнародному фінансовому ринку.

Вони забезпечують міжнародні стандарти і правила для управління та проведення операцій.

Останніми, але не менш важливими суб'єктами міжнародного фінансового ринку, є інвестори та трейдери. Вони забезпечують гроші для проведення фінансових операцій та дають поради щодо кращих інвестицій. Також вони проводять дослідження, щоб дізнатися, які ринки є найбільш привабливими для інвестицій та які предмети можуть бути найкращими для інвестицій.

У сучасному світі міжнародний фінансовий ринок має велике значення. Багаті банки, корпорації, державні ринки, фінансові інститути та інвестори співпрацюють разом, щоб забезпечити плавне проведення транзакцій та реалізацію проектів у міжнародній фінансовій системі. Роль цих суб'єктів міжнародного фінансового ринку неперевершена і вони відіграють ключову роль у розвитку фінансової системи.

1.3 Сучасні методики оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку

Міжнародний фінансовий ринок – це складна екосистема, що постійно змінюється, і потребує глибокого аналізу, щоб правильно зрозуміти його поточний стан і потенційну ефективність у майбутньому. Завдяки аналізу інвестори та аналітики можуть зрозуміти ризики та можливості, пов'язані з інвестуванням на глобальних ринках, і приймати обґрунтовані рішення щодо своїх портфелів. Існує кілька типів аналізу, які використовуються для оцінки міжнародного фінансового ринку, включаючи фундаментальний аналіз, технічний аналіз, макроекономічний аналіз, аналіз фінансової звітності та аналіз настроїв.

Аналіз міжнародного фінансового ринку може здійснюватися кількома способами. Види аналізу фінансового ринку поділяють на декілька частин:

- технічний аналіз;
- фундаментальний аналіз;
- аналіз фінансової звітності;
- аналіз настроїв.

У технічного аналізу, своєю чергою, є кілька підвидів.

Фундаментальний аналіз включає в себе визначення факторів, які впливають на ринок. Це можуть бути політичні, економічні та соціальні новини. Також важливим є використання економічного календаря, який дасть змогу не упустити жодної важливої новини або публікації звітностей. Крім того, в ньому містяться дані з усіх країн світу. Є три групи, за якими визначається важливість і актуальність новин:

- незначні. Новини, які не несуть у собі важливого інфо приводу, не здатні вплинути на те, як змінюються ціни на ринку;
- середньої важливості. Новини із середнім рівнем важливості частково здатні вплинути на ринок, провокуючи короткострокові рухи;
- важливі. Вплив важливих новин поширюється на рухи курсу валют, ринкові тенденції та реакції учасників ринку.

Фундаментальний аналіз - це метод, який використовується на міжнародному фінансовому ринку для оцінки вартості цінного паперу шляхом аналізу пов'язаних з ним економічних, фінансових та інших якісних і кількісних факторів. Це процес оцінки цінного паперу на основі його внутрішньої вартості, а не ринкової ціни, щоб визначити, чи є він недооціненим або переоціненим на ринку. Мета фундаментального аналізу - допомогти інвесторам приймати більш обґрунтовані рішення щодо свого інвестиційного вибору.

Фундаментальний аналіз ґрунтується на концепції, що ціна цінного паперу відображає всю наявну інформацію про компанію, таку як фінансова звітність, структура управління та галузеві тенденції. Аналізуючи фінансову звітність компанії, інвестори можуть визначити потенціал зростання та прибутковості компанії. Аналізуючи структуру управління компанією, інвестори можуть оцінити якість і

можливості управлінської команди. Аналізуючи галузеві тенденції, інвестори можуть оцінити конкурентне середовище компанії.

Фундаментальний аналіз використовується для виявлення недооцінених цінних паперів, які торгуються нижче або вище їхньої внутрішньої вартості. Це робиться шляхом аналізу фінансової звітності компанії, такої як звіт про прибутки і збитки, баланс і звіт про рух грошових коштів. Аналізуючи ці фінансові звіти, інвестори можуть визначити поточну та потенційну прибутковість компанії, а також її фінансовий стан.

Окрім аналізу фінансової звітності, інвестори також використовують фундаментальний аналіз для оцінки якості управлінської команди компанії та її конкурентного середовища. Інвестори можуть зробити це, проаналізувавши структуру управління компанією, минулі результати діяльності та корпоративну культуру. Вони також можуть оцінити конкурентне середовище компанії, проаналізувавши галузеві тенденції, конкурентні переваги та недоліки компанії.

Ще одним важливим аспектом фундаментального аналізу є оцінка вартості акцій компанії. Це передбачає розгляд різноманітних факторів, таких як прибуток компанії, дивіденди, активність викупу акцій та дроблення акцій. Аналізуючи ці фактори, інвестори можуть визначити, чи є акції компанії недооціненими або переоціненими на ринку.

Загалом, фундаментальний аналіз - це метод, який використовується на міжнародному фінансовому ринку для оцінки вартості цінних паперів. Аналізуючи фінансову звітність компанії, структуру управління та галузеві тенденції, інвестори можуть визначити поточну та потенційну прибутковість компанії, а також її фінансовий стан. Вони також можуть оцінити конкурентне середовище компанії та ціну акцій, щоб визначити, чи є цінний папір недооціненим або переоціненим на ринку. Використовуючи фундаментальний аналіз, інвестори можуть приймати більш обґрунтовані рішення щодо свого інвестиційного вибору.

Технічний аналіз — це набір інструментів, які використовуються для прогнозування можливих змін цін на основі моделі змін цін у подібних ситуаціях у

минулому. Базовою основою є аналіз цінових графіків – «чартів» та/або біржових окулярів. Теоретично технічний аналіз можна застосувати до будь-якого ринку. Але технічний аналіз став найбільш поширеним на високоліквідних вільних ринках, наприклад, на фондовій біржі.

У технічному аналізі існує багато інструментів і методів, але всі вони базуються на одному припущенні: динаміка руху цін залежить від поведінкової психології учасників ринку, на які в подібних випадках впливають людські інстинкти - жадібність, товариськість, страх і т.д. . - Поводяться однаково, формують потоки попиту та пропозиції, і наскільки вони незбалансовані. Це дає можливість передбачити рух цін.

Технічний аналіз не розглядає причини того, чому ціна змінює свій напрямок (наприклад, через низьку прибутковість акцій, коливання цін на інші товари або зміну інших умов), а враховує лише факт, що ціна рухається в тому чи іншому напрямку, або певним чином, наприклад перебуваючи в межах якогось інтервалу цін протягом деякого часу. Різні методики можуть також враховувати обсяги торгів, суму відкритих позицій, обсяги виставлених заявок на купівлю/продаж тощо.

Важливе значення мають цінові рівні (англ. pivot level). Зазвичай у їхній ролі виступають попередні максимуми/мінімуми цін. Під час підходу ціни до попередніх пікових значень учасники ринку очікують аналогічних розворотів і прагнуть виставити відповідні накази (торгові ордери). Це формує відповідні рівні "опору" або "підтримки", через які ціні важко пройти. Різні методики розглядають моделі відскоку ціни від рівня або прориву рівня.

Висновки, отримані на підставі технічного аналізу, можуть розходитися з висновками з фундаментального аналізу, який ґрунтується на припущенні, що поточна ринкова ціна товару (цінного паперу, валютної пари) відрізняється від деякої "реальної вартості" (вона переоцінена або недооцінена), але прагне до неї. Якщо розрахувати "правильну" ціну, то можна очікувати, що "ринок скоригується" до цього рівня.

Слід зазначити, що ці два методи не враховують можливе спотворення ринкової ситуації під впливом різних зовнішніх факторів. Світові та внутрішні політичні та економічні події можуть мати найсильніший вплив на поведінку окремих акцій і цілих галузей. Такі наслідки можуть бути пов'язані з природними або техногенними катастрофами, змінами в законодавстві, введенням або скасуванням тарифів, зміною ставок податків та іншими подіями.

Як первинну інформацію для технічного аналізу використовують такі статистичні показники торгів:

- ціна, за якою відбуваються угоди;
- обсяг торгів;
- показники попиту і пропозиції.

На основі ціни та обсягів торгів і ґрунтується теорія технічного аналізу.

Універсальність технічного аналізу полягає в застосуванні його методик до цін і ринків усіх типів.

Нині основні положення технічного аналізу виражаються у вигляді трьох тверджень.

- Ціни рухаються спрямовано. Це означає, що котирування змінюються не хаотично, а підкоряються тенденціям (трендам). Тренди бувають трьох видів: зростаючий (бичачий), спадний (ведмежий) і бічний (флет).

Твердження можна пояснити таким чином: коли ціна на якийсь товар з плином часу зростає, більшість людей схильна його купити, щоб примножити свої кошти (що зазвичай ще більше підвищує ціну); коли ціна знижується - продати.

- Історія повторюється ("ключ до розуміння майбутнього криється у вивченні минулого"). Якщо на цінових графіках за певною конфігурацією зазвичай слідувало одне й те саме продовження, то і в майбутньому це повториться.

Той факт, що певні схеми на графіках цін мають властивість з'являтися стійко і багаторазово, причому на різних ринках і в різних масштабах часу, є наслідком дії деяких стереотипів поведінки, властивих людській психіці.

- Рухи цін враховують усе. Це означає, що будь-яка відома інформація про цей фінансовий актив тією чи іншою мірою вже закладена в цінах (зокрема й попередня поведінка цін), а кожна нова знайде своє відображення.

Макроекономічний аналіз — це дослідження загального економічного середовища, наприклад процентних ставок, інфляції, економічного зростання та безробіття. Макроекономічний аналіз використовується для аналізу економічних умов усієї країни чи регіону, а не окремої компанії. Цей тип аналізу використовується, щоб зрозуміти загальний економічний стан країни чи регіону та зробити прогноз щодо майбутніх економічних тенденцій.

Аналіз фінансової звітності — це процес оцінки фінансової звітності компанії, як-от балансу, звіту про прибутки та збитки та звіту про рух грошових коштів, щоб зрозуміти її фінансову діяльність. Аналіз фінансової звітності передбачає аналіз активів, зобов'язань, доходів і витрат компанії, щоб отримати розуміння її фінансового стану та виявити проблеми чи потенційні можливості.

Аналіз настроїв — це процес оцінки настроїв інвесторів на ринку. Цей тип аналізу розглядає новини, соціальні мережі та інші джерела інформації, щоб оцінити загальні настрої ринку. Аналіз настроїв можна використовувати для виявлення потенційних можливостей або ризиків на ринку, а також для розуміння настроїв певного цінного паперу.

Аналіз настроїв став популярним інструментом на міжнародному фінансовому ринку. Ця методика передбачає вимірювання загального настрою щодо певного фінансового активу або ринку шляхом аналізу думок та емоцій інвесторів. Використовуючи аналіз настроїв, інвестори можуть оцінити настрої ринку та приймати більш обґрунтовані рішення.

Аналіз настроїв використовується як індивідуальними інвесторами, так і фінансовими установами, щоб допомогти їм визначити тенденції та можливості на ринку. Наприклад, його можна використовувати для виявлення змін у ринкових настроях, які можуть вказувати на можливість купити або продати певний актив. Він

також може бути використаний для виявлення будь-яких потенційних ризиків, пов'язаних з інвестуванням в певний актив або ринок.

Використання аналізу настроїв на міжнародному фінансовому ринку зросло в популярності за останні кілька років. Це пов'язано з тим, що аналіз настроїв може надати інвесторам цінну інформацію, яка може бути недоступною за допомогою традиційних аналітичних методів. Наприклад, аналіз настроїв може надати інвесторам краще розуміння загальних настроїв на ринку, що може допомогти їм виявити потенційні можливості.

Крім виявлення потенційних можливостей, аналіз настроїв може також допомогти інвесторам оцінити ризик, пов'язаний з інвестуванням в певний актив або ринок. Аналізуючи настрої ринку, інвестори можуть краще зрозуміти потенційні ризики, пов'язані з інвестуванням в певний актив або ринок. Це може допомогти інвесторам приймати більш обґрунтовані рішення і знизити ризик потенційних втрат.

Аналіз настроїв також використовується для виявлення потенційних маніпуляцій на ринку. Аналізуючи настрої ринку, інвестори можуть виявити будь-які потенційні ознаки маніпулювання ринком, які потенційно можуть призвести до втрати капіталу. Це може допомогти інвесторам вжити запобіжних заходів для захисту своїх інвестицій.

Аналіз настроїв став важливим інструментом на міжнародному фінансовому ринку, адже він може надати інвесторам цінну інформацію, яка допоможе їм визначити потенційні можливості та оцінити пов'язані з ними ризики. Він також може допомогти інвесторам виявити потенційні ознаки маніпулювання ринком і вжити запобіжних заходів для захисту своїх інвестицій. Таким чином, аналіз настроїв став важливою частиною міжнародного фінансового ринку і, ймовірно, залишиться такою в майбутньому.

Кожен із цих типів аналізу дає різне уявлення про міжнародний фінансовий ринок. Фундаментальний аналіз корисний для оцінки внутрішньої вартості цінного паперу, тоді як технічний аналіз використовується для прогнозування короткострокових змін на ринку. Макроекономічний аналіз може дати розуміння

загального економічного середовища, а аналіз фінансової звітності можна використовувати для оцінки фінансової діяльності компанії. Нарешті, аналіз настроїв можна використовувати для визначення потенційних можливостей або ризиків на ринку. Поєднуючи ці різні види аналізу, інвестори та аналітики можуть отримати повне розуміння міжнародного фінансового ринку та приймати обґрунтовані рішення щодо своїх інвестицій.

РОЗДІЛ 2. АНАЛІЗ СТРУКТУРИ І ТЕНДЕНЦІЙ РОЗВИТКУ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

2.1. Сучасний стан і тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку

Фінансовий ринок сприяє економічному зростанню, підвищенню рівня та якості життя громадян, надаючи можливість для домашніх господарств і бізнесу користуватися фінансовими продуктами, інструментами та послугами для розв'язання своїх життєвих завдань, реалізації ділових та особистих планів.

Фінансовий ринок дає змогу споживачам фінансових послуг перерозподіляти отримані доходи в часі, у такий спосіб керуючи своїми заощадженнями і витратами. За допомогою інструментів заощадження, інвестування та запозичення і за їх грамотного використання громадяни можуть ефективно розв'язувати питання придбання житла і товарів тривалого користування, підтримувати певний рівень споживання в разі коливань доходів і після виходу на пенсію, а також відкладати кошти для здійснення великих витрат у непередбачуваних ситуаціях. При цьому залежно від уподобань і потреб громадяни можуть обрати інструменти з різним горизонтом інвестування, профілем ризику, прибутковістю та ліквідністю.

Традиційні заощаджувальні інструменти (переважно банківські депозити, захищені системою страхування вкладів) характеризуються низьким ризиком і зазвичай приносять помірний дохід, що в основному забезпечує підтримку купівельної спроможності інвестицій. Вони відносно прості у використанні і не вимагають спеціальної кваліфікації. Ці інструменти особливо підходять для формування так званих буферів безпеки, заощаджень, де ліквідність і високий рівень збереження інвестицій важливіші за прибутковість.

Інструменти ринку капіталу можуть принести вищий дохід порівняно з

інструментами заощаджень, даючи змогу примножити вкладення, але вони пов'язані і з вищим ризиком неотримання доходу або втрати частини інвестованих коштів. Використання таких інструментів, як правило, економічно більш виправдане.

Довгострокові стратегії вкладення грошових коштів на ринку капіталу мають свою специфіку, приносячи позитивну реальну дохідність саме на тривалих періодах часу за можливих коливань результатів інвестування від року до року.

Для ефективного використання інструментів ринку капіталу необхідне отримання спеціальних знань і навичок.

Фінансові ринки створюють можливості для спрямування накопичених заощаджень у джерела боргового та акціонерного фінансування для бізнесу, тим самим прискорюючи економічний розвиток. З цією метою фінансові ринки пропонують широкий спектр інструментів, які сприяють перетворенню накопичених заощаджень на інвестиції. Фінансові ринки надають інструменти для задоволення потреб бізнесу в частині короткострокового фінансування для доповнення оборотного капіталу та довгострокових ресурсів для фінансування інвестиційних проектів. Водночас фінансові ринки можуть розробляти інструменти фінансування для бізнесу на всіх етапах його життєвого циклу — від стартапів до публічних компаній. Незалежними учасниками фінансових ринків є також держави, які можуть виступати як емітенти, кредитори, інвестори.

Для ефективного виконання ринком своїх функцій і його позитивного внеску в економічний розвиток вирішальне значення мають системна фінансова, цінова стабільність, стійкість державних фінансів як ключові елементи передбачуваних макроекономічних умов.

Різноманітність самих фінансових ринків, їх умов, структури, розміру та виконуваних функцій сприяє економічному зростанню та розвитку, що, у свою чергу, відображає розвиток національної економіки, якість її інститутів та бізнес-середовища. Показник фінансових ринків загалом та їх сегментів, попит на певні фінансові продукти та послуги також залежить від рівня добробуту та динаміки доходів громадян та бізнесу, довіри до державних та приватних інституцій, захисту

прав власності та інших структурних чинників.

Фінансові ринки створюють можливості для довгострокових заощаджень та їх перетворення на інвестиції, створюючи передумови для прискорення економічного зростання та підвищення добробуту громадян, але вони не можуть бути головним чи єдиним рушієм цих процесів. Позитивний внесок фінансового ринку в економічний розвиток в основному відображається в подоланні структурних перешкод для економічного зростання, включаючи підвищення продуктивності праці та капіталу, підвищення ефективності та загального потенціалу розвитку економіки, створення правових та інших інститутів. Сім'ї використовують інструменти фінансового ринку для розвитку свого бізнесу та вирішення життєвих завдань, а борги, які утворилися сьогодні, можуть бути покриті майбутніми доходами та є стійкими лише за умови, що кредитні кошти забезпечені інвестиціями власних ресурсів.

Для інвестиційно-орієнтованого економічного зростання необхідні не тільки довгі ресурси, а й наявність привабливих для інвесторів напрямів вкладення цих коштів, компаній із прозорою довгостроковою стратегією та ефективною діяльністю, здатною забезпечити гідну віддачу.

Стимулювання економічного зростання виключно за допомогою інструментів фінансового ринку, покладаючись на кредитне фінансування без вирішення структурних проблем, натомість може мати негативний вплив на громадян, бізнес та економіку в цілому. Зокрема, надмірне стимулювання кредитування, пов'язане з динамікою зростання доходів, може мати лише короточасний позитивний вплив на економічну динаміку, але потім може перерости у боргові проблеми, які загрожують стабільності реального та фінансового секторів і навіть створюють економічні кризи та соціальну напругу. Стрімке зростання кредитування на тлі розширення виробничих можливостей країни призводить до розриву вартості товарів і активів із фундаментальними показниками, «бульбашок» на ринках, прискорення інфляції та, зрештою, зниження темпів економічного зростання та реальних доходів громадян.

В умовах глобалізації світової економіки і стрімкого поширення нових технологій у функціонуванні фінансових ринків, особливо ринків цінних паперів,

відбулися істотні зміни, які виражені такими основними тенденціями.

1. Підвищення ролі фінансових ринків в інвестиційному процесі, посилення значення фінансових ринків в накопиченні та перерозподілі інвестиційних ресурсів в економічно розвинених країнах. Конкретне співвідношення між основними формами мобілізації інвестиційних ресурсів неоднакове в різних країнах і значною мірою залежить від рівня і характеру розвитку різноманітних ринкових інститутів і національної моделі фінансових ринків. Нині виокремлюють дві найпоширеніші у світі моделі фінансового ринку, вони відрізняються характером регулювання, структурою методів і джерел залучення капіталу корпораціями, а також пов'язаною з ними поведінкою інвесторів та емітентів: англо-американська модель (США, Великобританія); континентальна модель (Німеччина, Японія) [2, с. 38-40].

При цьому кредитний ринок і ринок цінних паперів як складові (сектори) в рамках єдиного фінансового ринку і взаємодоповнюють, і взаємодоповнюють, і конкурують між собою, і перебувають у суперечливих відносинах. Тому їх динаміка зазвичай протилежна. Наприклад, агресивна кредитна експансія обов'язково зменшує потребу економіки у фінансуванні через випуск цінних паперів, і навпаки. Тому необхідно враховувати обставини, які роблять механізми ринку цінних паперів кращими перед банківськими кредитами.

2. Однією з основних тенденцій є суттєва зміна структури фінансових інструментів в обігу на користь інструментів реального сектору – корпоративних цінних паперів та похідних від них фінансових інструментів. Таким чином, абсолютні та відносні показники сектору корпоративних цінних паперів (переважно акцій, облігацій) продовжують зростати. Наприклад, за останні 20 років 20 століття ринкова капіталізація світового фондового ринку зросла майже в 13 разів, тоді як ВВП зріс приблизно в 2,5 рази за той самий період. Співвідношення приватного боргу до світового ВВП зросло з 34% до 56% в останнє десятиліття 20-го століття. Це збільшення відбулося переважно за рахунок Сполучених Штатів і країн Західної Європи через скорочення державних запозичень і зростання транскордонних операцій.

3. Останнім часом посилюється зв'язок між фінансовим і реальним секторами економіки. Ця тенденція підживлюється природним прагненням до надприбутків, що перевищують середню норму прибутку за рахунок зниження витрат виробництва, вищої якості продукції та новизни. Це впливає на швидкість покращення та прибутковість провідних корпоративних фінансових активів, відображаючи ступінь їх ефективності та прибутковості.

Присутність їх фінансових інструментів на ринку завжди викликає підвищений інтерес з боку широкого кола інвесторів, зацікавлених у вкладенні своїх коштів. Зовні ця тенденція відображається в тому, що для промислових підприємств (переважно новостворених) випуск цінних паперів (акцій та облігацій) став основним засобом мобілізації інвестиційних ресурсів. У свою чергу, механізми фінансового ринку забезпечують перерозподіл ресурсів на користь найперспективніших фірм, тим самим стимулюючи економічні структурні перетворення.

4. Примітною особливістю етапу розвитку сучасного фінансового ринку є подальша концентрація та концентрація капіталу. Концентрація та тенденція концентрації капіталу пов'язані з ринком цінних паперів у двох аспектах. З одного боку, ринок цінних паперів залучав все більше нових учасників. Для них ця діяльність стає основною, професійною. З іншого боку, відбувається процес відбору великих провідних професіоналів ринку на основі збільшення власного капіталу та їх інтеграція в більшу структуру ринку цінних паперів. Наочною ілюстрацією останнього твердження є процеси концентрації фондових бірж, які відбувалися всі останні десятиліття. Результатом стало скорочення їх загальної кількості. У багатьох країнах з розвиненими ринками і ринками, що формуються, всі операції проводяться, як правило, на єдиній біржі. Так, у Великій Британії формальне об'єднання всіх фондових бірж, що діяли тут, відбулося в 1973 р., в Австралії - у 1987 р., у Франції - фактично в 1991 р., у Швейцарії та Італії - у середині 1990-х рр. Загальна кількість фондових бірж у США скоротилася з 38 на початку 1930-х рр. до 8 на початку XXI століття (з урахуванням NASDAQ). При цьому в тих країнах, де, як і раніше, зберігається велика кількість бірж, на частку 1-2 найбільших припадає основна частка

всіх операцій.

5. Комп'ютеризація та глобальна технологічна реструктуризація фінансових ринків на основі сучасних електронних технологій стрімко розширюється. Електроніка стала основою для основних інновацій на ринку цінних паперів, які яскраво проявляються в: нових інструментах для ринку цінних паперів, нових системах торгівлі цінними паперами та новій інфраструктурі для ринку цінних паперів. Безсумнівно, позитивним наслідком глобальної технологічної перебудови фінансових ринків є загострення конкуренції, покращення якості пропонованих фінансових послуг, їх диверсифікація та значне збільшення обсягу бізнесу похідних фінансових інструментів.

6. Одна з основних тенденцій розвитку ринку цінних паперів на даному етапі пов'язана з процесом сек'юритизації. Сек'юритизація перетворює гроші з їх традиційної форми (заощадження, готівка, депозити тощо) на цінні папери, спонукаючи все більше і більше великих обсягів капіталу перетворюватися на цінні папери, а також перетворюючи певні цінні папери на цінні папери. Інші є більш доступними для широкого кола інвесторів. Причини сек'юритизації, з одного боку, пов'язані з посиленням концентрації та концентрації виробництва та капіталу, а також підвищенням ролі великих компаній у фінансовій та реальній економіці, а з іншого – об'єктивною необхідністю збільшення фінансового ринку. лібералізації та ліквідності фінансових інструментів в умовах інтернаціоналізації вирішити завдання управління потоками капіталу, з якими не завжди справляється банківський кредит.

Оскільки сек'юритизація відбувається за збалансованих економічних умов у промислово розвинених країнах, значна частина вільного капіталу інвестується безпосередньо в купівлю цінних паперів. В останні десятиліття минулого століття, навіть коли економічна ситуація була нестабільною, спостерігалася тенденція до зміни форми грошових заощаджень. Так, у 1990-х роках більшу частину запозичень на міжнародному ринку (від 50% до 80%) становив випуск цінних паперів, з яких більше половини становили середньо- та довгострокові облігації. Ця структура міжнародного кредитування почала формуватися у 1980-х роках, коли позики були

основною формою міжнародного фінансування. Тому тенденція сек'юритизації відображається не тільки на рівні національного ринку, а й на міжнародному. Цей процес є складовою частиною більш ширшого процесу - так званого фінансування всього економічного життя, набуття економічними відносинами форми фінансових контрактів.

7. Важливою тенденцією є зростання ролі та значення індивідуальних інвесторів на фінансових ринках. Останніми роками все більше людей стали сприймати торгівлю на ринку цінних паперів як вигідну і досить надійну інвестицію в заощадження, незважаючи на певні фактори ризику. Однак це не тільки інвестори, які безпосередньо (безпосередньо) вкладають свої кошти в цінні папери окремих компаній, а й непрямі інвестиції з використанням різноманітних форм колективного інвестування, які діють у промислово розвинутих країнах.

9. Найважливішою тенденцією розвитку фінансових ринків є інтернаціоналізація та глобалізація. У цьому контексті інтернаціоналізація означає, що національний капітал перетинає національні кордони, що призводить до формування глобальних фінансових ринків, на тлі яких національні ринки стають другорядними. Інвестор будь-якої країни може вкласти свої вільні кошти у фінансові інструменти (активи), що обертаються в інших країнах. Крім того, завдяки комп'ютеризації, розвитку сучасних засобів зв'язку та використанню Інтернет-технологій фінансові ринки мають глобальний характер, якщо національні ринки розглядати як складові єдиного світового фінансового ринку. Глобалізація фінансових ринків – це процес усунення національних ринкових кордонів; формування глобальної торгової платформи, що складається з фінансових ринків у різних країнах, що працюють у різних часових поясах; інтеграція фінансових інструментів, учасників ринку та регуляторів, механізмів проведення угод з цінними паперами.

10. Масштаби світового фінансового ринку поступово розширюються, а ступінь капіталізації постійно зростає, проте ступінь участі в цьому процесі розвинутих країн і країн, що розвиваються, різний, залежно від конкретних умов чинників попиту та пропозиції. Аналіз кількісних даних дає змогу виявити тренд на підвищення

показника насиченості господарського обороту цінними паперами (причому це стосується як акцій, так і корпоративних облігацій). При цьому в основі випереджального розвитку фінансового ринку порівняно з економікою в цілому лежить низка причин, які одночасно але й односпрямовано впливають на розвиток фінансових ринків у всьому світі. До них належать: глобалізація, сек'юритизація, старіння населення промислово розвинених країн, зростання фінансової грамотності населення, знецінення національних валют унаслідок так званих валютних воєн, пов'язаних із прагненням урядів країн з найбільшими економіками до знецінення своїх національних валют.

Отже, зарубіжний досвід показує, що за сучасних умов зростає роль фінансового ринку як механізму накопичення та перерозподілу капіталу в системі інвестиційного процесу. Його виникнення і розвиток об'єктивно пов'язані з потребами сучасного виробництва. Без участі приватного капіталу та об'єднання через емісію цінних паперів неможливе створення нових підприємств і галузей народного господарства. Ось чому фінансові ринки, що розвиваються, відображають нові потреби глобального економічного простору.

Очікувалось, що міжнародний фінансовий ринок у 2022 році характеризуватиметься відновленням світової економіки після рецесії 2020-2021 років, спричиненої пандемією. За прогнозами Світового банку, глобальне зростання у 2022 році становитиме 5,6%, а США та Китай будуть лідерами глобального відновлення.

Очікувалось, що фондові ринки продовжать відновлення у 2022 році, а індекси S&P 500 та Nasdaq Composite досягнуть рекордних максимумів. Індекс Dow Jones Industrial Average та Nikkei 225 також, ймовірно, досягнуть нових рекордних максимумів.

Очікувалось, що ринок облігацій залишиться сильним у 2022 році. Дохідність 10-річних казначейських облігацій залишиться низькою, тоді як дохідність корпоративних облігацій дещо зросте.

Світовий валютний ринок у 2022 році залишиться відносно стабільним, а долар

США, як очікується, залишиться домінуючою валютою.

Світовий ринок криптовалют продовжить своє зростання у 2022 році, а його загальна ринкова капіталізація, за оцінками, досягне \$2 трлн.

Загалом міжнародний фінансовий ринок у 2022 році, як очікувалось, характеризуватиметься відновленням світової економіки, сильними ринками акцій та облігацій, стабільним валютним ринком, зростаючим ринком криптовалют та стабільним товарним ринком.

Таблиця 2.1 Поточний стан міжнародного фінансового ринку за останні роки (трлн.дол.)

	2021	2022
Світові валютні резерви: \$13,1 трлн	\$13,1 трлн	\$13,8 трлн
Капіталізація світового ринку акцій	\$76,3 трлн	\$79,8 трлн
Капіталізація світового ринку облігацій:	\$100,6 трлн	\$106,9 трлн
Загальні глобальні транскордонні фінансові потоки:	\$7,7 трлн	\$8,3 трлн
Світові банківські активи	\$90,1 трлн	\$93,5 трлн

Джерело:[52]

Міжнародний фінансовий ринок у 2022 році демонструє значне зростання порівняно з 2021 роком. Світові валютні резерви зросли на 5,4%, капіталізація світового ринку акцій - на 4,7%, капіталізація світового ринку облігацій - на 6,2%, загальні світові транскордонні фінансові потоки - на 7,7%, а світові банківські активи - на 3,9%. Це свідчить про те, що світова економіка стабільно зростала протягом останнього року і що міжнародні фінансові ринки перебувають у здоровому стані.

Міжнародний фінансовий ринок був у глибокій кризі 2020 року у зв'язку з пандемією коронавірусу, однак останні два роки показують, що ринок наразі у стані

відновлення. Збільшення прибутковості облігацій, зростання ціни акцій і відновлення валютного ринку свідчать про те, що ситуація на ринку поліпшується.

Щоб краще зрозуміти, як ринок розвивається у 2022 і 2023 роках, ми маємо поглянути на основні показники ринку. У 2022 році прибутковість облігацій у США приблизно становить 2,5-3,5%. Прибутковість облігацій у Європі трохи нижча. Крім того, ми можемо бачити зростання ціни акцій. Наприклад, у США індекс S&P 500 збільшився на майже 10% у 2022 році та очікується на понад 15% у 2023 році. Це показує, що інвестори захоплюються перспективами ринку і починають інвестувати більше грошей.

Також можна відзначити відновлення валютного ринку. Валютний ринок залишався стабільним і навіть звертався до стабільного зростання у 2022 і 2023 роках. Валюти, такі як євро і долар США, відновлювали свою силу після падіння, яке відбулося у 2020 році.

Усе перераховане вище демонструє, що міжнародний фінансовий ринок пройшов тривалий шлях відновлення і стабілізації за останні два роки. У 2022 і 2023 роках ми можемо побачити позитивну динаміку на ринку і найближчими роками припускати подальше зміцнення і відновлення міжнародного фінансового ринку.

2.2. Аналіз видів, структури та динаміки посередницьких операцій.

Посередницькі операції на міжнародному фінансовому ринку можуть дати користувачам доступ до широкого спектру ринків, а також до кращих інвестиційних пропозицій. Вони також дають можливість диверсифікації портфеля і забезпечують близьку навігацію ринків. Будь-які посередницькі операції, особливо у міжнародних фінансових ринках, повинні бути проведені з дотриманням високих стандартів і з використанням доступних аналітичних інструментів.

Однак міжнародні фінансові ринки стали більш конкурентоспроможними і більш різноманітними, завдяки яким посередники можуть пропонувати більш широкий діапазон послуг. Це включає більш продуктивну прозору торгівлю, підтримку інвестиційних договорів, а також підтримку процесів інвестування та перевезення капіталу.

Щоб досягнути максимальної ефективності та використовувати найкращі посередницькі операції на міжнародному фінансовому ринку, необхідно завдати основної уваги регуляторним правилам, забезпечувати високі стандарти професійних практик, підтримувати інноваційні рішення та активно підтримувати соціальні ініціативи.

Структура посередницьких операцій на міжнародному фінансовому ринку зазвичай передбачає наступні кроки:

1. Пошук потенційних замовників і постачальників.
2. Укладання договору про посередництво.
3. Організація укладення договору між замовником і постачальником.
4. Виконання обов'язків сторін щодо поставки товарів або послуг.
5. Організація переказу загальної вартості продукції.
6. Організація пошуку інвестицій та інших інвестиційних операцій.
7. Забезпечення виконання умов договору про посередництво.
8. Закінчення договору про посередництво та отримання відповідної винагороди.

Динаміка посередницьких операцій на міжнародному фінансовому ринку спостерігається завдяки зростанню світового господарства та зростанню потреби в банківських послугах. Банки і посередники використовують сучасні технології та програмне забезпечення, щоб покращити процес торгівлі інвестиційними продуктами та управління поточними потоками грошей. Також посередники пропонують клієнтам інвестування у міжнародні активи, управління капіталом та інші послуги. Загалом, динаміка посередницьких операцій на міжнародному фінансовому ринку показує постійний ріст у масштабах, які відповідають потребам ринку, і високій

ефективності та професійності посередників.

Міжнародний фінансовий ринок - це складна система брокерів і трейдерів, які працюють разом, щоб сприяти ефективному функціонуванню світових ринків капіталу. Брокерські операції відіграють ключову роль у цій системі, оскільки вони забезпечують доступ до глобального ринку і виступають посередниками між покупцями і продавцями різних фінансових інструментів.

Брокерські операції на міжнародному фінансовому ринку зазвичай поділяються на дві окремі категорії: інституційні та роздрібні. Інституційні брокери надають послуги великим фінансовим установам, таким як банки та пенсійні фонди, тоді як роздрібні брокери пропонують послуги індивідуальним інвесторам. Обидва типи брокерів надають доступ до міжнародного ринку, але роблять це по-різному.

Інституційні брокери зазвичай надають доступ до міжнародного фінансового ринку через інвестиційний банкінг, андеррайтинг та інші види послуг. Інвестиційний банкінг передбачає допомогу в структуруванні та фінансуванні інвестицій, тоді як андеррайтинг передбачає продаж цінних паперів населенню. Інші послуги, які надають інституційні брокери, включають дослідження та аналіз, управління портфелем і доступ до світових ринків капіталу.

Роздрібні брокери, з іншого боку, забезпечують доступ до міжнародного ринку через торгові платформи прямого доступу, або "роздрібні торгові платформи". Ці платформи дозволяють індивідуальним інвесторам купувати та продавати цінні папери з усього світу, включаючи акції, облігації, пайові інвестиційні фонди та ф'ючерсні контракти. Роздрібні брокери також надають доступ до світових фінансових ринків через власні маркет-мейкінгові послуги, які передбачають купівлю та продаж цінних паперів за власний рахунок.

Динаміка брокерських операцій на міжнародному фінансовому ринку є складною і включає в себе різноманітних гравців. Банки, хедж-фонди та інші великі фінансові установи зазвичай користуються послугами інституційних брокерів для доступу до глобальних ринків, тоді як індивідуальні інвестори користуються послугами роздрібних брокерів для купівлі та продажу цінних паперів. Обидва типи

брокерів надають доступ до світового фінансового ринку, але роблять це по-різному.

Загалом, брокерські операції на міжнародному фінансовому ринку є важливими для сприяння ефективному функціонуванню світових ринків капіталу. Інституційні брокери надають доступ до глобального ринку через інвестиційний банкінг, андеррайтинг та інші послуги, тоді як роздрібні брокери дозволяють індивідуальним інвесторам купувати та продавати цінні папери з усього світу.

Світовий валютний ринок великий і складний. За даними Банку міжнародних розрахунків, у квітні 2021 року щоденний оборот світового валютного ринку становив \$6,6 трлн. Це на 9,4% більше, ніж у квітні 2020 року.

Долар США був найпопулярнішою валютою з часткою 88,3%. Євро був другою за обсягом торгів валютою з часткою 33,2%. Інші основні валюти включали японську ієну (20,2%), британський фунт (11,9%) і швейцарський франк (5,5%).

На Сполучені Штати та Євросоюзу припадає більша частина обороту світового валютного ринку, з сумарною часткою понад 70%. На інші основні валюти, такі як китайський юань, канадський долар та австралійський долар, припадає менша частка ринку.

На світовий валютний ринок також впливають глобальні економічні події, такі як торговельна напруженість, геополітичні ризики та зміни в монетарній політиці. Наприклад, у 2020 році долар США ослаб через економічні наслідки пандемії COVID-19, тоді як євро зміцнився завдяки заходам монетарної політики Європейського центрального банку (ЄЦБ).

За оцінками, у 2022 році світовий валютний ринок коштуватиме понад 6,7 трильйона доларів, що робить його одним з найбільших ринків у світі. Ця цифра базується на середньому обсязі торгів основними валютами, до яких належать долар США, євро, британський фунт, японська єна та швейцарський франк.

Також передбачається, що кількість транзакцій, що відбуваються на валютному ринку, перевищить 36 трильйонів у 2022 році. Ця цифра базується на оціночній загальній вартості всіх валютних операцій, які відбуваються між банками, установами та фізичними особами. Очікується, що ця цифра значно зросте, оскільки все більше

країн залучаються до світової економіки і потреба в обміні валюти зростає.

Очікувалось, що у 2022 році долар США залишиться найбільш домінуючою валютою у світі, на яку припадатиме понад 80% усіх валютних операцій. Це пов'язано з його широким розповсюдженням як резервної валюти та відносною стабільністю порівняно з іншими основними валютами. Очікувалось, що євро залишиться другою за значенням валютою у світі, на яку припадатиме від 10 до 15% усіх валютних операцій.

Японська єна, як очікувалось, залишиться третьою за значенням валютою у світі, на яку припадає від 5 до 10% всіх валютних операцій. Британський фунт, як очікується, залишиться четвертою за важливістю валютою у світі, на яку припадає від 3 до 5% всіх валютних операцій.

Ріст міжнародного валютного ринку в 2022 році пов'язано зі збільшенням кількості країн, які беруть участь у глобальній економіці, а також зі збільшенням попиту на іноземну валюту. В результаті, за оцінками, загальна вартість валютного ринку досягне \$8,2 трлн до кінця 2022 року.

Очікувалось, що світовий валютний ринок у 2022 році також буде дуже волатильним. Це пов'язано з різними факторами, включаючи політичну та економічну нестабільність, а також зміни в міжнародній валютно-фінансовій системі. Як наслідок, інвесторам важливо усвідомлювати ризики, пов'язані з інвестуванням на валютному ринку, та вживати відповідних заходів для захисту своїх інвестицій.

Загальний оціночний щоденний обсяг торгів на світовому валютному ринку в 2023 році становитиме близько 8,2 трильйона доларів США. Це на трохи більше ніж 20% більше, ніж у 2020 році, що свідчить про здоровий і зростаючий ринок.

Валютний ринок має великий вплив на світову економіку, і для інвесторів та корпорацій важливо бути в курсі останніх подій на ринку. Відстежуючи валютні ринки, інвестори можуть приймати обґрунтовані рішення про те, коли купувати і продавати валюту, що може бути дуже прибутковим у довгостроковій перспективі.

Валютні ринки також важливі для корпорацій та урядів, оскільки коливання валютних курсів можуть мати значний вплив на міжнародну торгівлю та інвестиції.

Розуміючи валютні ринки, бізнес може забезпечити належний захист своїх інвестицій та операцій від коливань валютних курсів.

За прогнозами, у 2023 році світовий валютний ринок становитиме понад 8 трильйонів доларів США. Це здоровий і зростаючий ринок, щоденний обсяг торгів на якому перевищує 8,2 трильйона доларів США. Валютні ринки мають великий вплив на світову економіку, і їх розуміння є важливим як для інвесторів, так і для корпорацій та урядів.

Таблиця 2.2 Обсяги торгів у валютах на світовому фінансовому ринку за 2022

Валюта	Обсяг торгів у 2022 році (Млрд. доларів США)
Долар США	5.827
Євро	4.4
Фунт стерлінга	1.9
Японська єна	0.5

Джерело: Складено автором за даними Bank for International Settlements [54]

Очікувалось, що ринок цінних паперів у 2022 році буде неймовірно динамічним і жвавим. Прогнозується, що ринок цінних паперів США досягне рекордного рівня ринкової капіталізації, а загальна ринкова капіталізація перевищить 46 трильйонів доларів. Це значне зростання порівняно з рівнем 2020 року, який становив 40,3 трильйона доларів.

Очікувалось, що кількість акцій, що торгуються на ринку цінних паперів США, також буде вищою, ніж будь-коли раніше. У 2022 році кількість акцій, що торгуються, за оцінками, перевищить 26 000, що є значним стрибком у порівнянні з рівнем 2020 року, який становив 22 400.

Очікувалось, що у 2022 році також значно зросте кількість IPO. У 2020 році відбулося 776 IPO, а у 2022 році очікується, що їхня кількість сягне 1 000. Це буде найвищий показник IPO на ринку цінних паперів США з 2000 року.

Очікувалось, що кількість злиттів та поглинань також буде вищою, ніж будь-

коли раніше. У 2020 році відбулося понад 6 000 злиттів і поглинань, а в 2022 році очікується, що їхня кількість перевищить 7 000. Це буде найбільша кількість злиттів і поглинань на ринку цінних паперів США з 2007 року.

Очікувалось, що кількість випущених облігацій на ринку цінних паперів США також буде вищою, ніж будь-коли раніше. У 2020 році було випущено облігацій на суму близько 6,6 трильйона доларів, а в 2022 році очікується, що ця цифра перевищить 8 трильйонів. Це буде найбільша кількість облігацій, випущених на ринку цінних паперів США з 2008 року.

Очікувалось, що кількість біржових фондів (ETF) також буде вищою, ніж будь-коли раніше. У 2020 році було приблизно 2 400 ETF, а в 2022 році очікується, що їхня кількість перевищить 3 000. Це буде найбільша кількість ETF на ринку цінних паперів США з 2011 року.

Очікувалось, що обсяг торгів на ринку цінних паперів США також буде вищим, ніж будь-коли раніше. У 2020 році торгувалося приблизно 2,3 мільярда акцій, а в 2022 році очікується, що ця цифра перевищить 3 мільярди. Це буде найвищий обсяг торгів на ринку цінних паперів США з 2018 року.

Очікувалось, що кількість інвесторів на ринку цінних паперів США також буде вищою, ніж будь-коли раніше. У 2020 році було приблизно 15,6 мільйона інвесторів, а в 2022 році очікується, що їхня кількість перевищить 17 мільйонів. Це буде найвищий показник кількості інвесторів на ринку цінних паперів США з 2015 року.

Очікувалось, що кількість взаємних фондів на ринку цінних паперів США також буде вищою, ніж будь-коли раніше. У 2020 році було приблизно 8 400 взаємних фондів, а в 2022 році очікується, що їхня кількість перевищить 10 000. Це буде найбільша кількість взаємних фондів на ринку цінних паперів США з 2007 року.

Загалом, очікувалось, що ринок цінних паперів США у 2022 році буде неймовірно динамічним та жвавим. Рекордно висока ринкова капіталізація та збільшення кількості акцій, IPO, злиттів та поглинань, облігацій, ETF, обсягів торгів, інвесторів та взаємних фондів - все це є показниками здорового та процвітаючого ринку цінних паперів.

Проаналізуємо ринок цінних паперів. Світовий банк визначив ринкову капіталізацію у розмірі \$50,2 трлн. За даними Міжнародного валютного фонду, кількість компаній становила - 7 000 на 2022 рік, кількість компаній, акції яких котируються на біржах - 4000, кількість цінних паперів, що торгуються на біржі - 9500, кількість ліцензованих брокерів-дилерів становить - 10000, а кількість фірм прямого інвестуванням - 5000. Середньорічна прибутковість капіталу становить 10,5%, що підтверджується комісією з цінних паперів та бірж.

Очікувалось, що світовий інвестиційний ринок значно зросте у 2022 році. За прогнозами аналітиків, загальний обсяг світових інвестицій досягне майже \$20 трлн у 2022 році, порівняно з \$17,5 трлн у 2020 році. Таке зростання в основному пов'язане зі збільшенням попиту на альтернативні інвестиції, такі як венчурний капітал, прямі інвестиції та хедж-фонди, а також зі збільшенням кількості угод зі злиття та поглинання (M&A).

Очікувалось, що США залишаться найбільшим інвестиційним ринком у 2022 році, на який припадатиме близько 40% від загального обсягу світових інвестицій. США є домом для деяких з найбільших світових компаній з управління активами, включаючи BlackRock і Vanguard, і залучають значний обсяг інвестицій від іноземних інвесторів. Крім того, в США працює велика кількість венчурних компаній, які, як очікується, продовжать стимулювати зростання інвестиційного ринку в 2022 році.

Очікувалось, що Азійсько-Тихоокеанський регіон стане другим за величиною інвестиційним ринком у 2022 році, на який припадатиме близько 24% від загального обсягу світових інвестицій. У регіоні швидко зростає середній клас, що створює великий попит на фінансові послуги та продукти. Крім того, регіон має низку швидкозростаючих ринків, що розвиваються, таких як Індія та Китай, які, як очікується, залучать значний обсяг інвестицій у 2022 році.

Очікувалось, що Європейський Союз залишиться третім за величиною інвестиційним ринком у 2022 році, на який припадатиме близько 22% від загального обсягу світових інвестицій. Регіон має велику кількість досвідчених інвесторів і добре розвинену фінансову систему, що сприяє ефективному руху капіталу. Крім того, в

регіоні розташовані провідні компанії з управління активами, такі як UBS та Deutsche Bank, які, як очікується, продовжать залучати інвестиції у 2022 році.

Очікувалось, що Близький Схід та Африка стануть четвертим за величиною інвестиційним ринком у 2022 році, на який припадатиме близько 8% від загального обсягу світових інвестицій. У регіоні швидко зростає населення і є низка ринків, що розвиваються, таких як Нігерія та Кенія, які, як очікується, залучать значні інвестиції у 2022 році.

Також очікувалось, що регіон Латинської Америки стане п'ятим за величиною інвестиційним ринком у 2022 році, на який припадатиме близько 6% від загального обсягу світових інвестицій. У регіоні є велика кількість ринків, що розвиваються, таких як Бразилія та Мексика, які, як очікується, залучать значний обсяг інвестицій у 2022 році.

Загалом очікувалось, що світовий інвестиційний ринок продовжить зростати у 2022 році. Очікується, що США, Азійсько-Тихоокеанський регіон, Європа, Близький Схід і Африка та Латинська Америка залишаться п'ятіркою найбільших інвестиційних ринків у 2022 році. Таке зростання в основному зумовлене збільшенням попиту на альтернативні інвестиції та збільшенням кількості угод зі злиття та поглинання. Крім того, очікується, що поява нових ринків і присутність провідних компаній з управління активами також сприятимуть зростанню інвестиційного ринку в 2022 році.

Оглянемо інвестиційний ринок на 2022 рік. За даними світового банку, у 2022 році ринок акцій оцінюється в 86,7 трильйона доларів, ринок облігацій — в 100 трильйонів доларів, нерухомість — в 188,4 трильйона доларів, приватний капітал — в 2,5 трильйона доларів, сировинні товари — в 10,5 трильйонів доларів, а криптовалютний ринок — в 7,9 трильйонів доларів.

Згідно зі звітом Всесвітнього інвестиційного форуму, у 2023 році світовий інвестиційний ринок оцінюється майже в 109 трильйонів доларів США. Це на 5,9% більше, ніж у 2020 році, і на 15,9% більше, ніж у 2017 році. Таке зростання відображає поєднання підвищеної активності інвесторів, зростання цін на активи та збільшення

потоків капіталу.

Очікується, що у 2023 році на ринки акцій припадатиме більша частина інвестицій, загальна вартість яких оцінюється в 43 трлн доларів США. Це на 4,8% більше, ніж у 2020 році, і на 13,2% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене сильними глобальними економічними умовами та тривалими наслідками пандемії, які, як очікується, стимулюватимуть корпоративні інвестиції та активність на фондовому ринку.

Очікується, що ринки цінних паперів з фіксованим доходом будуть другою за величиною часткою інвестицій у 2023 році із загальною оціночною вартістю 27,4 трильйона доларів США. Це на 4,4% більше, ніж у 2020 році, і на 15,9% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене низькими процентними ставками, які, як очікується, підтримуватимуть інвестиції в облігації та інші цінні папери з фіксованою дохідністю.

Очікується, що у 2023 році нерухомість займе третє місце за обсягом інвестицій із загальною оціночною вартістю \$10,1 трлн. Це на 7,7% більше, ніж у 2020 році, і на 17,7% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене збільшенням глобального попиту на інвестиції в нерухомість, а також пакетами державних стимулів, які сприяли розвитку сектору нерухомості.

Очікується, що у 2023 році сировинні товари займуть четверте місце за обсягом інвестицій із загальною оціночною вартістю \$7,7 трлн. Це на 7,2% більше, ніж у 2020 році, і на 20% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене збільшенням попиту на сировинні товари через пандемію Covid-19, а також зростанням цін на сировинні товари через збільшення глобального попиту.

Очікується, що приватний капітал займе п'яте місце за обсягом інвестицій у 2023 році із загальною оціночною вартістю \$6,9 трлн. Це на 7,3% більше, ніж у 2020 році, і на 19,3% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене поєднанням кількох факторів, зокрема підвищенням інтересу інвесторів до прямих інвестицій та збільшенням доступності фондів прямих інвестицій.

Очікується, що у 2023 році альтернативні інвестиції займуть шосте місце за

обсягом інвестицій із загальною оціночною вартістю \$5,5 трлн. Це на 6,6% більше, ніж у 2020 році, і на 16,6% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене підвищеним інтересом до альтернативних інвестицій, таких як венчурний капітал, прямі інвестиції, хедж-фонди та інші неліквідні інвестиції.

Очікується, що у 2023 році венчурний капітал посіде сьоме місце за обсягом інвестицій із загальною оціночною вартістю \$4,4 трлн. Це на 6,3% більше, ніж у 2020 році, і на 16,3% більше, ніж у 2017 році. Зростання зумовлене збільшенням венчурних інвестицій у технологічні компанії, а також активізацією венчурної діяльності на ринках, що розвиваються.

Очікується, що світовий інвестиційний ринок продовжить зростати в найближчі роки, оскільки інвесторам стає комфортніше вкладати кошти у все більш глобальну та взаємопов'язану економіку. Очікується, що підвищення активності інвесторів і цін на активи в поєднанні з низькими процентними ставками сприятимуть подальшому зростанню світового інвестиційного ринку.

2.3. Характеристика сучасної інфраструктури міжнародного фінансового ринку

Поняття фінансової інфраструктури як наукової категорії має особливий системний зміст. Як правило, воно розкривається через складові її елементи. Виділяють два підходи до визначення її складу. У рамках першого зміст фінансової інфраструктури розкривається через сукупність фінансових інститутів комерційного сектору економіки (банки, страхові компанії, інститути фондового ринку тощо). Другий підхід ширший - крім зазначених інститутів до фінансової інфраструктури включено також державні органи, що розподіляють фінансові потоки між суб'єктами господарської діяльності. Таким чином, під фінансовою інфраструктурою слід

розуміти сукупність інститутів, що забезпечують рух фінансових потоків між державними, приватними структурами і домогосподарствами, кінцева макроекономічна мета діяльності яких - фінансове забезпечення економіки в цілому.

На думку З. Боді та Р. Мертона, "фінансова інфраструктура містить у собі процедури бухгалтерського обліку та судочинства; розрахунково-клірингові організації, що сприяють торгівлі фінансовими інструментами; регулювальні органи, що наглядають за взаємовідносинами учасників фінансової системи " [11].

О. В. Малиновська та ін. вважають, що до фінансової інфраструктури входять торговельні системи; розрахунково-клірингові та депозитарні організації; органи, що регулюють і контролюють взаємовідносини учасників фінансової системи; а також рейтингові агентства [12].

На думку Л. Ф. Курченко, фінансова інфраструктура виступає як сукупність фінансових установ, що управляють фінансами, регулюють фінансові потоки і здійснюють контроль над ними.

Цікавим вбачається уявлення С. А. Чернецовим фінансової системи в інституціональній формі - як інфраструктури різних фінансових інститутів, що здійснюють фінансові операції і одночасно є суб'єктами та об'єктами управління фінансами [13].

Найбільш значущі функції сучасної фінансової інфраструктури:

- акумулювання фінансових ресурсів;
- забезпечення фінансової безпеки в умовах посилення конкурентної боротьби на глобальному ринку;
- сервісна;
- формування інтелектуальних та інформаційних ресурсів для фінансової інфраструктури.

Ринки світової економіки діляться на:

- ринок фінансових активів;
- ринки реальних (матеріальних) активів — пшениця, газ, нафта тощо.

Зазначені ринки тісно пов'язані, але предметом нашого огляду є фінансові

ринки.

Фінансовий ринок — це система економічних і правових відносин, пов'язаних із купівлею, продажем або випуском і обігом фінансових активів.

Суб'єкти будь-якого фінансового ринку:

- учасники ринку;
- юридичні та фізичні особи, що мають бажання придбати в користування вільні фінансові ресурси;
- держави;
- фізичні та юридичні особи, що потребують інвестицій;
- фінансові посередники, які забезпечують стабільний та впорядкований перерозподіл фінансових ресурсів між учасниками ринку.

З функціональної точки зору світовий фінансовий ринок — це система ринкових відносин, що функціонує на грошовому капіталі, що забезпечує накопичення та перерозподіл світових фінансових потоків і створює умови для безперервності та прибутковості виробництва.

З інституційної точки зору світовий фінансовий ринок — це сукупність банків, спеціалізованих фінансово-кредитних установ і фондових бірж, через які протікають світові фінансові потоки та є перерозподілом фінансових активів між кредиторами та кредиторами-посередниками, продавцями, позичальниками, та покупцями фінансових ресурсів.

Світовий фінансовий ринок складається з внутрішнього ринку кожної країни та міжнародного фінансового ринку.

Сьогодні міжнародний фінансовий ринок є глобальною системою, яка за принципами ринкової конкуренції акумулює вільні фінансові ресурси та надає їх позичальникам з різних країн.

Різниця між міжнародним фінансовим ринком і внутрішнім фінансовим ринком полягає в тому, що масштаб операцій на першому величезний (добовий обсяг операцій на світовому фінансовому ринку в 50 разів перевищує обсяг операцій світової торгівлі товарами); вони не мають географічного розташування. меж;

операція проводиться цілодобово; використовуються валюти провідних держав світу, євро і частково СДР; їх учасниками переважно є першокласні корпорації, банки, фінансово-кредитні інститути із високим рейтингом; існує диверсифікація сегментів ринку та інструментів операцій в умовах революції сфери фінансових послуг; на них діють специфічні — міжнародні — процентні ставки; стандартизація роботи та високий ступінь інформатизації забезпечують безпаперову роботу на основі використання комп'ютера.

Головне призначення міжнародного фінансового ринку — забезпечити перерозподіл вільних фінансових ресурсів, накопичених країнами для сталого розвитку світової економіки, та отримати від цього певні вигоди.

Залежно від періоду закінчення операцій міжнародний фінансовий ринок поділяється на:

- ринок касових (поточних, «спот») операцій — операції з базовим активом, розрахунок за якими здійснюється не пізніше другого робочого дня після підписання угоди;
- Ф'ючерсний ринок - дата розрахунків пізніше другого робочого дня після підписання угоди, тобто термін виконання угоди перевищує три робочі дні.

Залежно від місця діяльності міжнародний фінансовий ринок поділяється на:

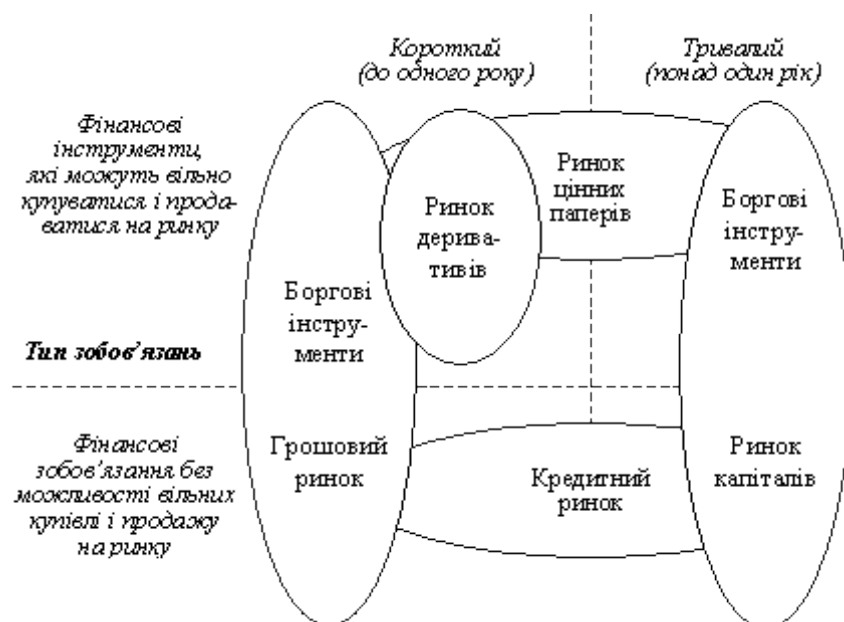
- централізований, який представлений біржами;
- децентралізований світовий ринок — транзакції повністю децентралізовані та в основному здійснюються через системи обміну, міжнародні телекомунікаційні системи та телефони.

Що стосується різних частин, які утворюють міжнародний фінансовий ринок, то вони тісно пов'язані через систему міжнародних розрахунків і мають різні класифікації в економічній літературі. Т. С. Шемет дотримується такої структури міжнародних ринкових фінансових ресурсів:

- короткостроковий (валютний) ринок — включаючи короткострокові банківські позики та короткострокові цінні папери;
- середньострокові і довгострокові євrorинки — поділяються на ринок

банківських кредитів та ринок міжнародних цінних паперів. Останній включає всі фінансові активи у формі цінних паперів – акції, облігації та так звані похідні від них деривативи.

Рисунок 2.3 - Сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку

Джерело: [57]

Можна виділити такі основні сегменти міжнародного фінансового ринку:

- міжнародний валютний ринок, де операції проводяться виключно з валютою;
- міжнародний ринок банківських кредитів;
- міжнародний ринок цінних паперів (фондовий ринок), який, у свою чергу, поділяється на:
 - міжнародний ринок титулів власності (ринок акцій та депозитарних розписок);
 - міжнародний ринок боргових цінних паперів;
 - міжнародний ринок похідних фінансових інструментів (деривативів) — ринок інструментів торгівлі фінансовими ризиками, ціна яких прив'язана до іншого фінансового або реального активу (ціна товару, ціна акцій, обмінний курс, процентна ставка);
- євrorинок, що включає інструменти вище названих сегментів

міжнародного фінансового ринку, виражені в єровалюті.

Міжнародний фінансовий ринок - це динамічна і складна система, яка слугує платформою для установ, приватних осіб та інвесторів для інвестування, запозичення та торгівлі фінансовими активами. Це важливий компонент світової економіки, який забезпечує рух капіталу між країнами та є ключовим джерелом ліквідності для бізнесу та інвесторів. Щоб йти в ногу зі стрімким розвитком технологій та постійною еволюцією світової економіки, сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку стає все більш взаємопов'язаною та складною.

В основі міжнародного фінансового ринку лежить глобальна банківська система. Банки надають основні послуги з прийому депозитів і надання кредитів споживачам і підприємствам, а також такі ключові послуги, як грошові перекази, обмін валют, торговельне фінансування та обробка платежів. Оскільки світова банківська система є ключовим каналом для потоків капіталу та ліквідності, вона підлягає суворому регуляторному нагляду для забезпечення її безпечного та надійного функціонування.

Окрім банків, існує низка інших фінансових установ, які надають різноманітні послуги на міжнародному фінансовому ринку. До них належать інвестиційні банки, страхові компанії, взаємні фонди, пенсійні фонди, хедж-фонди та венчурні компанії. Ці установи відіграють важливу роль у забезпеченні ліквідності, сприянні інвестиціям та наданні доступу до капіталу. Як такі, вони також підлягають регуляторному нагляду для забезпечення їхньої безпечної та надійної роботи.

Світовий фінансовий ринок підтримується розгалуженою інфраструктурою даних та інформаційних технологій. Вона включає в себе ряд систем і баз даних, які дозволяють ефективно і точно обробляти фінансову інформацію. Сюди входить використання автоматизованих торгових систем, які дозволяють трейдерам швидко здійснювати операції та відстежувати рух ринку. Це також включає використання складної аналітики даних для визначення інвестиційних можливостей та ризиків.

Світовий фінансовий ринок також підтримується низкою посередників, які сприяють руху капіталу між покупцями і продавцями. До них належать брокери-

дилери, інвестиційні консультанти та маркет-мейкери. Ці посередники забезпечують доступ до капіталу, здійснюють операції та надають інвесторам ринкову інформацію. Крім того, вони підлягають регуляторному нагляду, щоб гарантувати, що їхня діяльність є безпечною та надійною.

Нарешті, міжнародний фінансовий ринок підтримується низкою фінансових інструментів, які дозволяють інвесторам хеджувати свої ризики та диверсифікувати свої портфелі. До них належать деривативи, такі як опціони та ф'ючерси, а також боргові та пайові цінні папери. Ці інструменти підлягають регуляторному нагляду, щоб гарантувати, що ринки є справедливими, ефективними та прозорими.

Загалом, сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку - це складна і взаємопов'язана мережа інституцій, технологій та фінансових інструментів. Ця інфраструктура має важливе значення для забезпечення ліквідності та потоків капіталу між країнами і підлягає суворому регуляторному нагляду, щоб гарантувати її безпечне та надійне функціонування. Саме ця інфраструктура уможливорює ефективне та результативне функціонування світової економіки.

РОЗДІЛ 3. ПЕРСПЕКТИВИ РОЗВИТКУ ІНСТИТУЦІЙНО-РЕГУЛЯТИВНОЇ СИСТЕМИ МІЖНАРОДНОГО ФІНАНСОВОГО РИНКУ

3.1. Особливості регулювання міжнародного фінансового ринку

Регулюванням міжнародного фінансового ринку є комплекс методів та інструментів у сфері міжнародних валютно-фінансових відносин, спрямованих на впорядкування руху транснаціональних фінансових потоків на міжнародному фінансовому ринку.

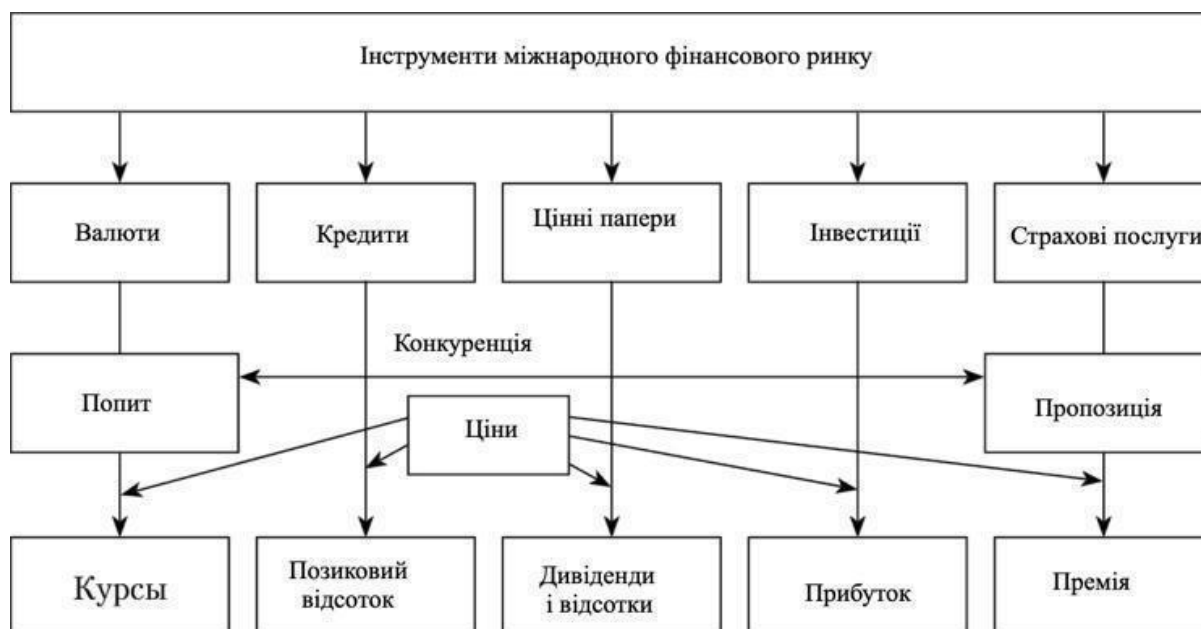
Цілями регулювання міжнародного фінансового ринку є:

- підтримання фінансової стабільності та кризостійкості в усіх секторах і на всіх рівнях міжнародного фінансового ринку;
- забезпечення неінфляційного економічного зростання (регулювання грошової маси, валютних курсів, таргетування інфляції);
- регулювання транскордонних переміщень капіталів між галузями та країнами (регулювання платіжних балансів, валютних курсів);
- формування системи фінансової безпеки в усіх секторах і на всіх рівнях міжнародного фінансового ринку.

Ринкове регулювання міжнародного фінансового ринку підпорядковується закону вартості та закону пропозиції і попиту. Дія цих законів на МФР забезпечує в умовах конкуренції відповідність міжнародних фінансових потоків потребам глобальної світової економіки. На міжнародному фінансовому ринку формуються пропозиція і попит валют, кредитів, фондових цінностей, інвестицій, страхових послуг, а отже, і ціни (курси, відсотки тощо) на всі продукти та послуги фінансового ринку. Через ціновий механізм, динаміку курсів і відсоткових ставок (цін) окремих фінансових продуктів і послуг учасники (актори) фінансового ринку дізнаються про

попит покупців і споживачів на ці продукти і послуги та про їхню пропозицію на ринку.

Рисунок 3.1 - Ринкові інструменти регулювання міжнародного фінансового ринку

Джерело: [58]

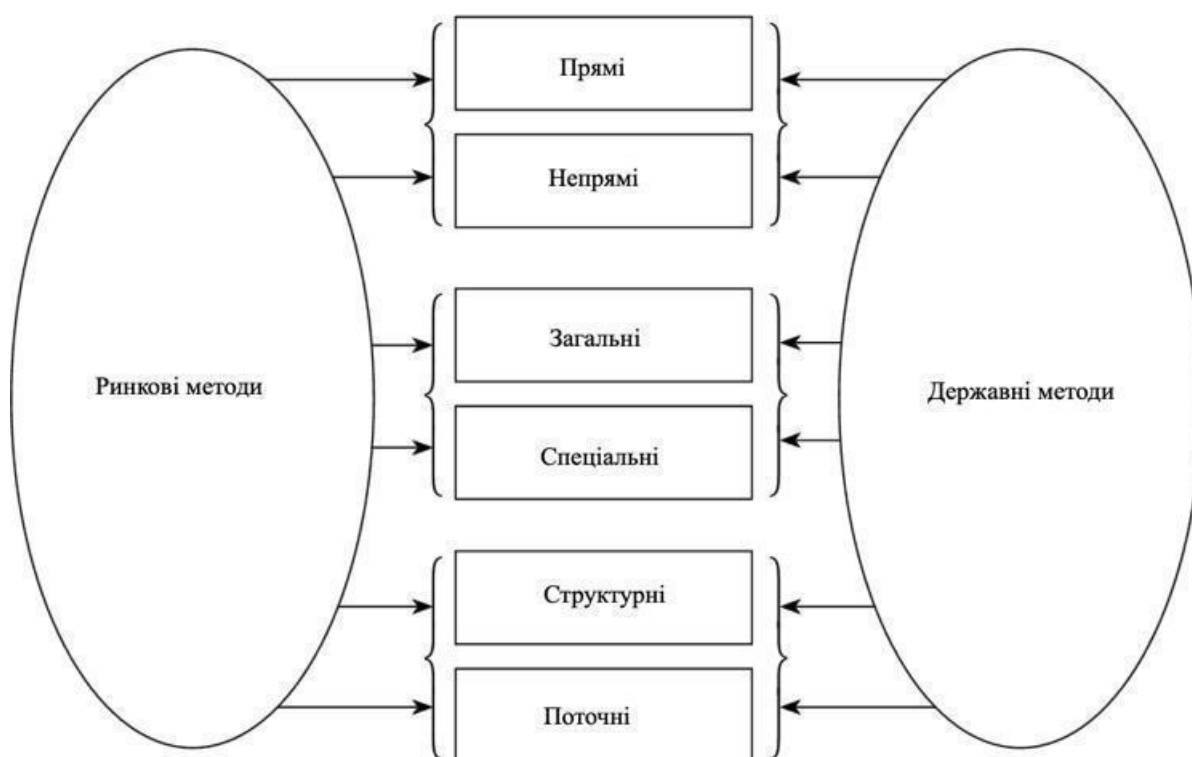
Міжнародний фінансовий ринок, як будь-яке економічне явище, піддається впливу великої кількості суб'єктивних чинників: політичних, соціальних, інформаційних, культурологічних тощо. Кризостійкість фінансового ринку досягається за умови одночасного впливу двох чинників: державного та наддержавного регулювання.

Ринкове регулювання та національне регулювання міжнародного фінансового ринку доповнюють одне одного. Якщо перший створює стимули для розвитку на основі конкуренції (монетаристська ідея), то другий спрямований на подолання негативних наслідків ринкового регулювання у секторі фінансового ринку (неокейнсіанська ідея). Взаємодія цих двох регуляторів визначається вигодами і втратами в конкретній економічній ситуації. Так, в умовах економічних криз, війн, політичних конфліктів, загальної фінансово-економічної нестабільності переважає державне та наддержавне регулювання, а за стабілізації фінансово-економічної ситуації відбувається лібералізація фінансового ринку, заохочується вільна

конкуренція.

Систему методів регулювання міжнародного фінансового ринку можна подати таким чином.

Рисунок 3.2 - Система методів регулювання міжнародного фінансового ринку

Джерело: [59]

Систему ринкових і державних методів регулювання міжнародного фінансового ринку можна розбити на такі логічні пари:

- прямі та непрямі;
- загальні та спеціальні;
- структурні та поточні методи.

Слід особливо підкреслити, що всі зазначені методи працюють синхронно в усіх секторах і на всіх рівнях міжнародного фінансового ринку.

Відповідно до цілей використання виокремлюють методи:

- що сприяють збалансованості транскордонних валютних потоків;
- що забезпечують стабільне функціонування ринкових інституцій;
- що дають змогу здійснювати координацію грошово-кредитної та

бюджетної політики провідних країн;

- що сприяють прояву фундаментальних чинників світової економічної кон'юнктури;
- що мінімізують ризики діяльності ринкових учасників.

За критерієм суб'єктів регулювання можна виокремити методи, що застосовуються конкретними організаціями, які є елементами інституційної структури міжнародного фінансового ринку.

За об'єктами застосування виокремлюють:

- комплексні методи, які використовують для регулювання міжнародного фінансового ринку загалом;
- методи, загальні для кількох секторів міжнародного фінансового ринку;
- методи, які застосовують у конкретних секторах.

Методи регулювання міжнародного фінансового ринку, що сприяють збалансованості транскордонних валютних потоків, використовуються в діяльності МВФ. Кредити МВФ країнам-членам мають цільовий характер, надаються для фінансування дефіцитів платіжних балансів і забезпечення макроекономічної стабільності. Такі кредити оформляються у вигляді операцій SWAP: країна-позичальник викуповує у МВФ вільно конвертовану валюту за свою національну валюту із зобов'язанням викупити в майбутньому національну валюту.

Кредит МВФ зазвичай надається частинами - траншами. Формами отримання країнами-членами ресурсів є: отримання резервної частки (перший кредитний транш); отримання кредитних часток, зокрема: кредити "стенд-бай", механізм розширеного кредитування, спеціальні кредитні механізми. Резервна частка (Reserve Tranche) - кошти, які країна може отримати у МВФ у першочерговому порядку для покриття дефіциту платіжного балансу. Ця частка - перевищення квоти країни-члена над сумою національної валюти цієї країни на рахунку МВФ. Кредитні частки - кредити, які країни-члени можуть отримати у МВФ понад резервну частку. Доступ країн-членів до кредитних ресурсів МВФ обмежений. Сума кредиту, що надається конкретній країні, не повинна перевищувати 125% її квоти, хоча Статут МВФ

дозволяє не дотримуватися цього обмеження в екстрених випадках.

МВФ використовує для регулювання транскордонних валютних потоків такі методи.

- Механізм розширеного кредитування та кредитні транші:
 - угоди «стенд-бай» — надання середньострокової допомоги країнам, що відчувають короткострокові труднощі з платіжним балансом;
 - гнучка кредитна лінія – гнучкий механізм використання кредитних траншів для задоволення потенційних або фактичних потреб, пов'язаних із платіжним балансом;
 - механізм розширеного кредитування - довгострокова допомога для підтримки структурних реформ у країнах-членах.
- Спеціальні механізми - екстрена допомога для врегулювання платіжного балансу:
 - у разі стихійних лих;
 - у постконфліктних ситуаціях (громадянські заворушення, політичні потрясіння, міжнародні збройні конфлікти).
- Механізми для держав-членів з низькими доходами:
 - розширений кредитний механізм - довгострокова допомога, що має структурний характер і спрямована на забезпечення стійкого економічного зростання та скорочення бідності;
 - механізм кредиту стенд-бай - для задоволення короткострокових потреб, пов'язаних із врегулюванням платіжного балансу;
 - механізм прискореного кредитування - прискорена допомога для задоволення термінових потреб, пов'язаних із врегулюванням платіжного балансу, зовнішніми шоками, стихійними лихами (використовується у випадках, коли програма надання кредиту верхнього траншу не є необхідною або доцільною).

Методи регулювання міжнародного фінансового ринку, що забезпечують стабільне функціонування ринкових інститутів, зокрема, активно використовуються Групою Світового банку. Вона включає Міжнародний банк реконструкції та розвитку (МБРР) і кілька заснованих ним міжнародних фінансових організацій.

Пріоритетними напрямками діяльності МБРР є надання країнам-членам сприяння в реконструкції та розвитку їхньої економіки, сприяння приватним інвестиціям, забезпечення зростання міжнародної торгівлі. Кредити МБРР надають приватним компаніям країн-членів під державну гарантію. У 40-х і 50-х рр. ХХ ст. МБРР кредитував інфраструктурні проекти (транспорт, енергетику). У 60-ті та 70-ті рр. ХХ ст. пріоритетними для МБРР стають соціальні проекти (подолання бідності). З 80-х рр. ХХ ст. МБРР переходить від фінансування проектів до програм. Цілями таких програм є зменшення участі держави в економіці, скасування обмежень щодо іноземного капіталу.

Міжнародні організації, що входять до Групи Світового банку, спеціалізуються на наданні кредитів країнам із найнижчим показником ВВП на душу населення (Міжнародна асоціація розвитку), підтримці приватного сектору (Міжнародна фінансова корпорація), страхуванні прямих інвестицій у країни, що розвиваються, від некомерційних ризиків (націоналізація, воєнні дії, громадські заворушення), а також наданні гарантій за іноземними інвестиціями (Багатостороннє агентство гарантування інвестицій).

Методи регулювання міжнародного фінансового ринку, що забезпечують координацію грошово-кредитної політики центральних банків провідних країн, здійснюються Банком міжнародних розрахунків (БМР). В умовах глобальної фінансової кризи цей банк організовує активні консультації керівників центральних банків. Консультації проводяться в рамках Базельського клубу. Крім того, Банк міжнародних розрахунків здійснює приймання депозитів центральних банків у резервних валютах, надає короткострокові кредити центральним банкам, є агентом центральних банків при операціях на валютному ринку, сприяє розвитку міжнародних розрахунків, організовує спільні інтервенції центральних банків з метою стабілізації курсів резервних валют, здійснює спостереження за функціонуванням євrorинку.

Координація грошово-кредитної політики провідних країн здійснюється також у рамках Групи семи (G-7) і Групи двадцяти (G-20). При цьому забезпечується

узгодження процентних ставок, курсової політики, параметрів бюджетів і рівнів державного боргу.

Підходи до регулювання міжнародних фінансових ринків, які допомагають відобразити основи світової економічної ситуації, включають встановлення обмежень на відкриті валютні позиції комерційних банків, заборону учасникам фондового ринку відкривати короткі позиції та прив'язку обмінних курсів для конвертації національної валюти в одну зі світових валют, ввести тарифи на іноземний спекулятивний капітал, що надходить у країну.

Регулятивний підхід до міжнародних фінансових ринків забезпечує мінімізацію ризиків для учасників ринку, реалізований професійними організаціями в процесі розробки операційних стандартів і правил. До таких організацій відноситься, наприклад, Банк міжнародних розрахунків. Базельський комітет банку з банківського нагляду встановлює стандарти для комерційних банків (Базель I, Базель II, Базель III). Комітет з платіжних і розрахункових систем BMR відповідає за координацію діяльності Центрального банку з розвитку та регулювання платіжних систем. Комітет з ринків БМР відіграє важливу роль у координації грошово-кредитної політики провідних країн.

Цей набір регуляторних підходів включає врегулювання зовнішньої заборгованості країн, що розвиваються, перед урядами та комерційними банками розвинутих країн у рамках Паризького та Лондонського клубів кредиторів. Цей порядок поширюється на зовнішню заборгованість, яка не погашена у встановлені строки та в установленому порядку. Розрахунок зовнішнього боргу означає встановлення графіка виплати відсотків і основної суми боргу, встановлення пільгового періоду, протягом якого борг не може бути погашений, зміну процентних ставок, відстрочення погашення боргу та списання пені.

З методів регулювання міжнародного фінансового ринку, класифікованих на основі цілей такого регулювання, можна виокремити методи, що найчастіше використовуються:

- кредитування країн, у яких виникають проблеми з платіжним балансом;

- надання гарантій іноземним інвесторам;
- кредитна підтримка учасників міжнародного фінансового ринку;
- кредитування центральних банків;
- колективні валютні інтервенції;
- міжнародна координація грошової, процентної, курсової, боргової політики провідних країн;
- врегулювання зовнішньої державної заборгованості;
- розвиток системи міжнародних розрахунків;
- управління ризиками регулювання;
- протидія легалізації доходів, отриманих злочинним шляхом.

Складні підходи, що використовуються в регулюванні міжнародних фінансових ринків, включають: міжнародне управління ліквідністю, особливо між національними центральними банками - емітентами резервної валюти за допомогою операцій SWOP; компенсацію дисбалансів, виявлених на окремих ринках, шляхом використання професійно організованих позик; колективну валютну інтервенцію; реструктуризацію зовнішнього боргу. .

Для окремих сегментів міжнародних фінансових ринків застосовується галузевий підхід до регулювання. Це може бути загальний метод для груп відділів або окремий метод. До загальних для груп секторів належать стандартизація операцій і пов'язаних з ними розрахунків, кодекси найкращої практики, принципи управління ризиками, заходи з протидії легалізації доходів, одержаних злочинним шляхом.

Специфічні методи, що використовуються, зокрема, у банківському секторі, включають: стандарти Базель I, Базель II, Базель III; ідентифікацію клієнтів відповідно до Рекомендації 5 ФАТФ; уніфікацію правил для інкасо та акредитивів; стандартизацію грошових переказів (SWIFT).

Усі ці методи регулювання міжнародного фінансового ринку пов'язані між собою й утворюють єдину систему.

Рисунок 3.3 - Методи регулювання міжнародного фінансового ринку

Джерело: [60]

Фінансова політика у сфері нагляду за міжнародним фінансовим ринком за цілями та формами поділяється на структурну та поточну. Структурне регулювання міжнародних фінансових ринків – це низка довгострокових заходів, спрямованих на здійснення структурних змін на цьому ринку. Це було реалізовано у формі фінансових реформ.

Структурна міжнародна фінансова політика впливає на поточну політику. Сучасна міжнародна фінансова політика – це комплекс короткострокових заходів, спрямованих на повсякденне оперативне регулювання функціонування міжнародних фінансових ринків. Тому методи регулювання міжнародного фінансового ринку різноманітні та постійно змінюються та поєднуються.

Однією з особливостей регулювання міжнародного фінансового ринку є необхідність впровадження нових технологій у практику центральних банків з метою підвищення ефективності їх діяльності як регуляторів фінансового сектору. Керівництво Європейського центрального банку заявило, що країни повинні активніше впроваджувати цифрові технології в практику своєї діяльності у відповідь на зміни у світовому фінансовому секторі. Удосконалення існуючих методів нагляду та регулювання за допомогою нових технологій для забезпечення безпеки щю нових технологій для забезпечення ефективних способів виявлення та оцінювання ризиків, збору й аналізу даних отримало назву Supervisory technology або, скорочено SupTech - технології нагляду та регулювання . Досвід країн щодо впровадження окремих елементів нових технологій у практику діяльності їхніх центральних банків подано в таблиці.

Таблиця 3.1 - Стадії впровадження нових технологій регулювання фінансового сектору центральними банками та регулювальними організаціями

Сфера регулювання	Центральний банк /регулюючий орган								
	ASI C	Bol	BN R	BS P	CNB V	DN B	MA S	OeN B	SE C
Автоматизована звітність		E	O	O				O	
Моніторинг в режимі реального часу	O	E				E			
Перевірка				P	P		O	E	O
Консолідація	O						O		O
Візуалізація	O				P		O	O	O

Віртуальна допомога		E		P					
Машинозчитувані правила									
Маніпуляції	O				P		P		
Інсайдерська торгівля	O						P		
ПОД/ФТ		O	E		P		P		
Шахрайство	P						P		P
Оцінка кредитного ризику		E							
Оцінка ризику ліквідності						O			
Макро-фінансові ризики	P	E				P			P
Ризики, що з'явилися						P			
Оцінка політики			E		E	E			
Фінансова стабільність		P				E			

Джерело: [61]

O - операційна стадія; E - експериментальна стадія; P - стадія розроблення.

ASIC - Австралія, BoI - Італія, BNR - Руанда, BSP - Філіппіни, CNBV - Мексика, DNB - Нідерланди, MAS - Сінгапур, OeNB - Австрія, SEC - США.

Зустрічний напрям - RegTech - передбачає використання піднаглядними фінансовими організаціями інноваційних технологій для підвищення ефективності виконання регуляторних вимог та управління ризиками, що дає змогу фінансовим організаціям швидше і з меншими витратами здійснювати вимоги внутрішнього контролю.

3.2. Сучасні проблеми та виклики системи регулювання фінансового ринку

Сучасний етап розвитку фінансових ринків характеризується значним ступенем пов'язаності не тільки між секторами економіки, а й між безліччю країн. Поряд із позитивними наслідками, зумовленими високою інтеграцією, виникає низка проблем глобального фінансового регулювання, усунення яких необхідне для безперерйного функціонування світового фінансового ринку.

Недостатня координація між світовими регулювальними органами стала причиною появи регуляторного арбітражу - "практика переведення фінансових активів або певних угод з ними з жорстко регульованого середовища в менш регульоване". У результаті регуляторного арбітражу відбувається накопичення ризиків у менш регульованих середовищах, що знижує фінансову стабільність країн. У сучасній практиці банки нерідко віддають перевагу відкриттю дочірніх компаній у середовищі з меншим регуляторним тягарем, створюючи ґрунт для зростання "тіньового банкінгу".

Негативний вплив слабого регулювання вкрай болісно позначається також і на позабіржових угодах, регулювання яких обтяжене істотною часткою офшорної частини ринку. Якщо не приділяти великого значення вдосконаленню системи регулювання фінансового ринку, буде все менше перешкод для транскордонного регулятивного арбітражу, що призведе до накопичення фінансових активів у так званих країнах з обмеженим регулюванням. Оскільки позабіржовий ринок настільки взаємопов'язаний, поширення світової економічної кризи, викликане цим явищем, може статися негайно.

Основними міжнародними організаціями, що формують структуру інституту фінансової стабільності, як і раніше, залишаються Світовий банк (СБ), Міжнародний валютний фонд (МВФ), Банк міжнародних розрахунків (БМР), Базельський комітет з банківського нагляду (БКБН), Міжнародна організація комісій із цінних паперів (МОКЦП).

Виявлено такі проблеми світової фінансової координації:

- розвиток регуляторного арбітражу,
- загострення проблеми "втечі капіталу" в офшорні зони,
- скорочення кредитної пропозиції в умовах високих вимог до банків та їхніх витрат,
- недостатнє регулювання у сфері нових фінансових технологій (зокрема криптовалюти),
- збереження впливу таких джерел проблем фінансового ринку, як відмивання доходів, фінансування тероризму, ухилення від податків та негативний вплив пандемії коронавірусу.

Отже, сучасний фінансовий ринок - це складна система, що постійно розвивається і потребує нагляду з боку регуляторів для підтримання своєї стабільності. З появою нових технологій та глобалізацією ринок стає дедалі складнішим і взаємопов'язанішим, що ускладнює роботу регуляторів, які не встигають за ним.

Одним з найбільших викликів, що стоять перед регуляторами фінансових ринків, є поява нових технологій, таких як блокчейн та криптовалюти. Ці технології мають потенціал для революції на міжнародному фінансовому ринку, але вони також створюють низку потенційних ризиків. Наприклад, існують побоювання щодо недостатньої прозорості, безпеки та регулювання цих нових технологій. Як наслідок, регулятори повинні знайти спосіб регулювати ці нові технології у спосіб, який буде одночасно ефективним і дієвим. Система регулювання фінансових ринків є невід'ємною частиною світової економіки, покликана захищати інвесторів і забезпечувати стабільність фінансових ринків. У минулому фінансове регулювання було здебільшого статичним і мало змінювалося з року в рік. Однак з появою нових технологій система фінансового регулювання зазнає серйозних змін. Штучний інтелект та блокчейн змінюють спосіб надання фінансових послуг, і це має наслідки для системи фінансового регулювання. Ці технології спрощують для компаній проведення транзакцій, знижуючи їхню вартість і збільшуючи швидкість. Це може

призвести до зниження витрат на дотримання нормативних вимог і поліпшення якості обслуговування клієнтів, але також створює потенційний ризик для фінансової системи.

Штучний інтелект і блокчейн також можуть бути використані для того, щоб полегшити фірмам виявлення та управління ризиками. Використовуючи ШІ та блокчейн, компанії можуть точніше виявляти ризики та розробляти стратегії управління ними. Це може допомогти їм ефективніше дотримуватися фінансових норм, але також може призвести до збільшення ризиків.

Зрештою, штучний інтелект і блокчейн також можуть бути використані для автоматизації певних аспектів фінансового регулювання. Це може значно спростити для компаній процес дотримання нормативних вимог, але також може призвести до збільшення ризиків. Автоматизовані системи можуть бути не в змозі виявити певні ризики або належним чином оцінити вплив нових правил. Це може призвести до збільшення ризиків для фінансової системи.

Загалом, нові технології становлять значний виклик для існуючої системи фінансового регулювання. Штучний інтелект і блокчейн полегшують фірмам проведення транзакцій та управління ризиками, а також сприяють розробці нових фінансових продуктів і послуг. Водночас вони також створюють нові ризики для системи. Як наслідок, перед регуляторами фінансових ринків постає низка сучасних проблем і викликів, з якими вони повинні боротися, щоб забезпечити безпеку і стабільність системи.

Ще одним серйозним викликом для регуляторів фінансових ринків є зростаюча складність ринку. Глобалізація призвела до посилення взаємозв'язку між різними ринками, що ускладнює завдання регуляторів відстежувати всі різні ринки та відповідне регулювання на них. Крім того, поява нових фінансових інструментів і продуктів ще більше ускладнила ринок, що ускладнює роботу регуляторів, які не встигають за останніми змінами.

Нарешті, одним з найбільших викликів, що стоять перед регуляторами фінансових ринків, є проблема правозастосування. Оскільки ринок стає дедалі

складнішим, регуляторам стає дедалі важче забезпечувати дотримання існуючих норм. Це особливо стосується ринків, розташованих у різних юрисдикціях, оскільки регуляторам важко забезпечити дотримання однакових правил на всіх ринках. Крім того, регуляторам необхідно стежити за тим, щоб фінансові установи дотримувалися нормативно-правових актів, оскільки їх порушення можуть призвести до значних збитків. Застосування правил і норм, що регулюють фінансові ринки, часто може бути складним завданням. Це пов'язано з тим, що система регулювання фінансових ринків є складною та багатогранною, і правоохоронні органи часто стикаються з труднощами в її застосуванні.

Складність системи регулювання фінансових ринків є однією з найбільших проблем, з якими стикаються правоохоронні органи. Нормативно-правові акти постійно змінюються і розвиваються, а фінансові ринки тісно пов'язані між собою, що ускладнює контроль за дотриманням правил. Крім того, фінансові ринки є глобальними, а це означає, що правоохоронні органи повинні мати можливість координувати свої дії в різних юрисдикціях, щоб забезпечити належне дотримання законодавства.

Другий серйозний виклик, з яким стикаються правоохоронні органи, - це величезний обсяг фінансових операцій, які відбуваються щодня. За такої великої кількості операцій може бути важко виявити та розслідувати будь-яку підозрілу діяльність або потенційні порушення правил. Крім того, фінансові ринки часто характеризуються високим рівнем складності, що може ускладнити відстеження джерела будь-яких потенційних порушень.

Нарешті, система регулювання фінансових ринків часто зазнає політичного тиску. Це може ускладнити належне забезпечення дотримання законодавства правоохоронними органами, оскільки на них може чинитися політичний тиск, що змушує їх закривати очі на порушення або надавати пріоритет певним порушенням перед іншими. Це може ускладнити неупередженість правоохоронних органів та забезпечення дотримання вимог законодавства.

Для того, щоб ефективно застосовувати систему регулювання фінансового

ринку, правоохоронні органи повинні бути добре забезпечені ресурсами та мати доступ до новітніх технологій. Вони також повинні мати можливість координувати свою діяльність у різних юрисдикціях і бути готовими до вирішення складних завдань, притаманних складним фінансовим ринкам. Крім того, вони повинні займати проактивну позицію і бути готовими розслідувати будь-які потенційні порушення, що можуть мати місце.

Виклики, з якими стикаються правоохоронні органи при застосуванні системи регулювання фінансових ринків, є значними, але вони також є необхідними для того, щоб фінансові ринки залишалися безпечними, справедливими та надійними. Розуміння складності фінансових ринків та викликів, з якими стикаються правоохоронні органи, дає змогу розробити ефективні стратегії для забезпечення належного дотримання нормативно-правових актів. Це допоможе захистити інвесторів, забезпечити цілісність фінансових ринків і гарантувати, що світова економіка залишатиметься сильною та динамічною.

Загалом, сучасний фінансовий ринок ставить перед регуляторами низку викликів і проблем. Нові технології мають потенціал революціонізувати ринок, але вони також несуть у собі ряд ризиків. Стрімкий розвиток нових технологій кидає виклик існуючій системі регулювання фінансових ринків. Фінтех має потенціал революціонізувати фінансові ринки, і це є викликом для існуючої регуляторної системи. Оскільки продукти та послуги фінтеху набувають все більшого поширення, регулятори повинні оновлювати існуючу нормативно-правову базу, щоб забезпечити належне регулювання та нагляд за цими продуктами та послугами. Це вимагає від регуляторів не відставати від темпів інновацій та розробляти нові регуляторні підходи, достатньо гнучкі для того, щоб пристосуватися до мінливого ландшафту. Завдання регуляторів полягає в тому, щоб регулювання цих нових технологій було пропорційним, збалансованим і ефективним для захисту інвесторів і підтримки цілісності фінансової системи.

Крім того, зростаюча складність ринку і потреба у зближенні наглядових систем створює низку викликів. Правоохоронна діяльність є основною проблемою

для регуляторів міжнародного фінансового ринку через можливість фінансових злочинів, таких як відмивання грошей, фінансування тероризму, ухилення від сплати податків та шахрайство. Завданням регуляторних органів є забезпечення дотримання світових стандартів і керівних принципів, а також застосування санкцій і покарань за будь-які порушення.

Оскільки фінансові ринки стають все більш інтегрованими та глобальними, ризик фінансових злочинів зростає. Регулятори повинні діяти на випередження у своїх правозастосовних зусиллях, щоб виявляти та запобігати злочинній діяльності. Це передбачає посилення нагляду та контролю за фінансовими установами, моніторинг міжнародних транзакцій та забезпечення ефективного застосування законів про боротьбу з відмиванням грошей та фінансуванням тероризму. Крім того, регулятори повинні забезпечити, щоб фінансові установи мали адекватні заходи щодо вивчення клієнтів (KYC) та боротьби з відмиванням грошей (AML), а також регулярно переглядали та оновлювали їх. Як наслідок, регуляторам важливо бути в курсі останніх подій на ринку та розробляти ефективні та дієві регуляторні акти, які можуть забезпечити безпеку та стабільність системи.

3.3. Трансформація інституційних механізмів та інструментів в контексті нової концепції регулювання фінансового ринку

Протягом останніх кількох років світові фінансові ринки стикаються з численними проблемами та викликами. Серед найпомітніших - неефективне управління фінансовими установами, недостатня прозорість, поширеність незаконної діяльності та системний ризик, який несуть у собі фінансові інструменти та установи. У відповідь на це уряди та фінансові регулятори запровадили різноманітні правила та стандарти для сприяння фінансовій стабільності та захисту інтересів споживачів.

Однак ці нормативні акти не змогли адекватно вирішити проблеми та виклики фінансового ринку, тому виникла потреба в новій концепції регулювання фінансового ринку.

Концепція "регулювання системних ризиків" є перспективним підходом до вирішення проблеми системних ризиків, пов'язаних з фінансовими ринками. Ця концепція спрямована на створення нормативно-правової бази, яка має на меті ідентифікувати, вимірювати та пом'якшувати системні ризики, спричинені фінансовими інструментами та установами. Регулювання системних ризиків зосереджується на взаємопов'язаності фінансової системи і спрямоване на усунення системних ризиків за допомогою різноманітних заходів, таких як встановлення вимог до капіталу, вимог до ліквідності та забезпечення додаткового нагляду.

Регулювання системних ризиків може забезпечити більш комплексний підхід до регулювання фінансових ринків і вирішити проблеми та виклики, що виникають на світових фінансових ринках. Воно зосереджуватиметься на взаємопов'язаності фінансової системи і буде спрямоване на усунення системних ризиків у всій фінансовій системі. Це може включати такі заходи, як встановлення вимог до капіталу, вимог до ліквідності та забезпечення додаткового нагляду.

Крім того, регулювання системних ризиків може забезпечити більш комплексний підхід до захисту інтересів споживачів. Воно може включати такі заходи, як закони про захист прав споживачів, вимоги до розкриття інформації та ініціативи з просвіти споживачів. Ці заходи допоможуть забезпечити обізнаність споживачів про їхні права та обов'язки при взаємодії з фінансовими установами, а також сприятимуть створенню атмосфери довіри та прозорості на світових фінансових ринках.

Нарешті, системне регулювання ризиків може забезпечити більш ефективний спосіб моніторингу та управління фінансовими ризиками. Регулювання системних ризиків зосереджуватиметься на взаємопов'язаності фінансової системи і буде спрямоване на виявлення, вимірювання та пом'якшення системних ризиків у всій

фінансовій системі. Це може включати такі заходи, як встановлення вимог до капіталу, вимог до ліквідності та забезпечення додаткового нагляду.

Концепція регулювання системних ризиків є перспективним підходом до подолання системних ризиків, пов'язаних з глобальними фінансовими ринками. Вона уможливить більш комплексний підхід до регулювання фінансових ринків та захисту інтересів споживачів. Крім того, це може забезпечити більш ефективний спосіб моніторингу та управління фінансовими ризиками у всій фінансовій системі. Таким чином, регулювання системних ризиків може стати важливим інструментом для урядів і фінансових регуляторів у вирішенні проблем і викликів, що виникають на світових фінансових ринках.

На тлі нової концепції нагляду за фінансовим ринком глобалізація світової економіки призвела до якісних змін у розвитку світового фінансового ринку. По-перше, це проявляється в тому, що межі між різними її частинами розмиті, так що проблеми в окремих країнах і частинах економіки впливають на інші країни і частини.

Розвиток світової економіки в умовах поглиблення процесу глобалізації та посилення тенденції до дерегуляції економічних процесів спонукали мене по-новому оцінити об'єктивні потреби та можливості функціонування світових фінансових ринків. змушуючи вас. Вони є невід'ємною частиною світової економіки.

Важливими рисами міжнародних економічних відносин є розширення масштабів експорту капіталу, розвиток світових фінансових ринків, лібералізація умов торгівлі. Інституційні інвестори знаходять способи направити свої інвестиції в країни, де економічні та політичні умови сприятливіші для ведення бізнесу.

Глобалізація сприяє послабленню інституційних, правових і технічних бар'єрів між національними економічними ринками, включаючи фінансові ринки. Світова економіка та світові фінансові ринки стають дедалі чеснішими.

Як складова системи міжнародних економічних відносин основою міжнародних фінансів є валютний прибуток, який формується в процесі функціонування світового господарства і обслуговує взаємний обмін господарською діяльністю різних країн. Міжнародні фінанси історично асоціювалися з грошовою системою прибутку, тому

найкоротше визначення міжнародних фінансів – це рух грошового прибутку через світову економіку.

Міжнародні фінанси регулюють рух грошей і фінансових потоків у світогосподарських зв'язках, що відноситься як до сфери матеріального виробництва, тобто первинних виробничих відносин, так і до сфери розподілу, перерозподілу, обміну та споживання.

Будь-який новий проект у сфері міжнародних відносин не здійснюється без попередньої оцінки суми інвалютних потоків, які необхідні для його реалізації, джерел їх реального формування і виділення. Розподіл і накопичення валютної виручки набув цілеспрямованого характеру. Виникло таке важливе поняття міжнародних фінансових ресурсів - накопичена валютна виручка, що залишається після оплати витрат. Звичайно, прибуток в іноземній валюті є важливою частиною міжнародних фінансових ресурсів, але якщо, наприклад, компанії для реалізації плану потрібно багато валютних ресурсів, одного лише прибутку від продажу іноземної валюти недостатньо. Як вирішити цю ситуацію? Очевидно, шляхом закупівлі відсутніх валютних ресурсів, тобто отримання міжнародних кредитів.

Таким чином, міжнародні фінанси мають два різновиди:

- 1) власні інвалютні ресурси суб'єктів міжнародних відносин;
- 2) позикові кошти (на світовому фінансовому ринку).

Як цілісне економічне явище міжнародні фінанси сформувалися наприкінці XIX століття з розвитком такої важливої світової господарської форми, як міжнародна торгівля. Але сфера дії міжнародних фінансів виходить далеко за межі міжнародних економічних відносин: вони впливають на політику, культуру, науку, приватне життя громадян та історичну долю цілих націй. Міжнародні фінанси визначаються валютними надходженнями, які зазвичай поділяються на три етапи: розподіл, перерозподіл і кінцеве використання.

Підприємства (компанії) отримують валютний дохід від продажу товарів і надання послуг праці на світовому ринку. Розподіл валютного прибутку в основному здійснюється таким чином: після розподілу доходу за витратами та оплати праці

найманих працівників компанія отримує валютний прибуток, і її розподіл на різних підприємствах здійснюється по-різному. Саме на цьому етапі розподілу валютних прибутків настає критичний момент становлення міжнародних фінансів, власне, поява товарів на світових фінансових ринках. Міжнародні фінанси виникають в результаті заощаджень, що утворюються на етапі розподілу валютних надходжень.

Заощадження – це залишок від прибутків після оплати усіх витрат, пов'язаних з поточним споживанням. Заощадження формують як юридичні особи (фірми і організації), так і фізичні (населення). Саме цю функцію поєднання усіх інвалютних заощаджень(компаній, організацій) і виконують міжнародні фінанси.

Після первинного розподілу і формування валютних заощаджень починається процес перерозподілу валютних надходжень: внесків з державного бюджету країни і валютних надходжень компаній, організацій і громадян до різних міжнародних організацій і фондів. Заключним етапом міжнародного фінансового розподілу є реалізація. Реалізована валютна виручка називається кінцевим доходом: вона використовується для купівлі товарів і послуг, інвестування, частково для додаткового заощадження, купівлі цінних паперів.

Цілісність міжнародних фінансів виявляється в тому, що різні елементи міжнародної фінансової системи тісно пов'язані між собою - неможливо змінити один, не змінивши інших. Будь-який вплив на міжнародні фінанси прямо чи опосередковано вплине на всю складову міжнародної фінансової системи.

Цілісність міжнародних фінансів виявляється в тому, що окремі його елементи мають єдину соціальну природу, а основні закономірності їх розвитку збігаються. Це забезпечує міжнародний рух капіталу та сприяє розвитку міжнародних фінансових відносин.

Нарешті, глобальний характер міжнародних фінансів пов'язаний з тим фактом, що міжнародні фінанси охоплюють усю світову економіку, оскільки вони так чи інакше пов'язані з усіма національними фінансами та з усіма міжнародними економічними та політичними структурами та інститутами. Тому розвиток міжнародних фінансів визначається всім складним процесом світового політичного

та економічного розвитку і впливає на всі сторони цих процесів.

Як і будь-яка інша суперсистема, міжнародні фінанси розвиваються переважно хаотично, тобто невизначеним, непередбачуваним чином. Хоча деякі внутрішні закономірності міжнародного фінансового розвитку існують, вони нестабільні і часто змінюються. Тому будь-який прогноз розвитку міжнародних фінансів описує лише деякий вірогідний сценарій розвитку фінансових подій.

Трансформація інституційних механізмів та інструментів у контексті нової концепції регулювання фінансових ринків є невід'ємною частиною сучасних фінансів і є невід'ємною складовою розвитку фінансових ринків протягом останніх двох десятиліть. Останніми роками світ став свідком значних змін у способах регулювання фінансових ринків, що пов'язано з появою нової концепції регулювання фінансових ринків. Ця нова концепція ґрунтується на ідеї, що фінансові ринки повинні регулюватися таким чином, щоб враховувати пов'язані з ними ризики і захищати інвесторів та інших зацікавлених осіб від потенційних втрат.

Основна мета нової концепції регулювання фінансових ринків полягає в тому, щоб забезпечити належне регулювання та ефективність ринків, а також доступ інвесторів до прозорості та достовірної інформації про фінансові продукти та послуги, в які вони інвестують. Для досягнення цієї мети регулятори розробляють низку нових механізмів та інструментів для моніторингу, управління та регулювання фінансових ринків. Ці інструменти включають нові правила, такі як Базель III, що має на меті підвищити стабільність фінансової системи шляхом встановлення вищих вимог до капіталу банків та інших фінансових установ. Крім того, регулятори впроваджують нові механізми нагляду, такі як стрес-тести та вимоги до достатності капіталу, щоб гарантувати, що фінансові установи здатні виконувати свої зобов'язання.

Крім того, регулятори впроваджують нові технології, такі як штучний інтелект і машинне навчання, щоб допомогти їм виявляти потенційні ризики на фінансових ринках. Крім того, регулятори розробляють нові системи, такі як технологія розподіленого реєстру, щоб підвищити прозорість і знизити ризик шахрайства та маніпуляцій. Нарешті, регулятори впроваджують нові інструменти, такі як

алгоритмічна торгівля, щоб зробити ринки більш ефективними і дозволити інвесторам отримати доступ до ширшого спектру інвестиційних можливостей.

На додаток до цих нових інструментів і механізмів, регулятори також впроваджують нові підходи до регулювання фінансових ринків. Ці підходи передбачають відхід від традиційного "командно-адміністративного" підходу до регулювання і натомість зосередження на просуванні ринкової дисципліни та заохоченні саморегулювання. Цей зсув зумовлений необхідністю забезпечити ефективність і належне регулювання фінансових ринків, а також захистити інвесторів від потенційних втрат.

Загалом, трансформація інституційних механізмів та інструментів у контексті нової концепції регулювання фінансових ринків має важливе значення для забезпечення ефективності ринків та захисту інвесторів від потенційних втрат. Оскільки світ продовжує розвиватися, а фінансові ринки стають дедалі складнішими, важливо, щоб регулятори продовжували розробляти нові інструменти та підходи для забезпечення того, щоб ринки залишалися добре регульованими та ефективними.

ВИСНОВКИ

Проаналізувавши сутність та функції міжнародного фінансового ринку, вдалось з'ясувати що міжнародний фінансовий ринок - це взаємопов'язана мережа фінансових установ, які сприяють обміну капіталом і фінансовими інструментами на міжнародних ринках. Він складається з різноманітних фінансових установ, таких як банки, інвестиційні компанії, страхові компанії та фондові біржі.

Суть міжнародного фінансового ринку полягає в наданні доступу до капіталу, ліквідності та послуг з управління ризиками для глобальних інвесторів. Він дозволяє інвесторам легко диверсифікувати свої інвестиції, вкладаючи кошти в різні країни та валюти. Він також забезпечує доступ до складних фінансових інструментів, які допомагають управляти ризиками.

Міжнародний фінансовий ринок слугує платформою для міжнародних інвестицій і допомагає полегшити рух капіталу між країнами. Крім того, він сприяє економічному зростанню та розвитку через ефективний розподіл ресурсів.

Проаналізувавши структуру та тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку, я з'ясував що в останні роки міжнародний фінансовий ринок зазнав значного зростання та розвитку, що було зумовлено кількома факторами, серед яких:

- посилення глобалізації та транскордонної торгівлі, що призвело до зростання попиту на фінансові послуги та інструменти, які полегшують міжнародні транзакції;
- технологічний прогрес, який знизив витрати на передачу фінансової інформації та виконання угод, що полегшило доступ інвесторів до міжнародних фінансових ринків;
- фінансові інновації, що призвели до створення нових фінансових інструментів та послуг, які задовольняють мінливі потреби інвесторів;
- посилення регуляторного нагляду, що підвищило стабільність та ефективність міжнародного фінансового ринку.

Основні тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку полягають в інтеграції та глобалізації, оскільки все більше країн відкривають свої фінансові ринки

для іноземних інвестицій, а фінансові установи розширюють свою діяльність через кордони. Це передбачає збільшення обсягів транскордонних інвестицій і торгівлі, більшу різноманітність фінансових інструментів і послуг, а також більш широке використання технологій. Ще однією ключовою тенденцією є посилення регулювання та нагляду за фінансовою системою з акцентом на управлінні ризиками, розкритті інформації та захисті інвесторів. Крім того, зростання ринків, що розвиваються, та їхніх фінансових систем, ймовірно, продовжиться, що сприятиме подальшому зміцненню глобальної фінансової системи.

Охарактеризувавши сучасну інфраструктуру міжнародного фінансового ринку, слід зазначити, що сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку характеризується складною мережею фінансових установ, регуляторних органів та учасників ринку, які сприяють руху капіталу та інформації між країнами. Сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку постійно розвивається під впливом технологічного прогресу, мінливих ринкових умов і потреби в більшій ефективності та стабільності.

Регулювання міжнародного фінансового ринку є складним через велику кількість різних країн та юрисдикцій, а також широке розмаїття учасників ринку. Як наслідок, міжнародне співробітництво має важливе значення для забезпечення належного регулювання та моніторингу міжнародного фінансового ринку.

Трансформаційні процеси на міжнародному фінансовому ринку зумовлені технологічним прогресом, зміною ринкових умов та еволюцією уподобань інвесторів, і вони, ймовірно, продовжуватимуть формувати міжнародний фінансовий ринок у майбутньому. Учасникам ринку необхідно буде адаптуватися до цих змін, щоб залишатися конкурентоспроможними та актуальними.

В ході дослідження міжнародного фінансового ринку, вдалось висвітлити деякі теоретичні аспекти щодо розвитку міжнародного фінансового ринку:

1. Міжнародна диверсифікація - надасть можливість для інвесторів розподіляти свої інвестиції між кількома країнами та регіонами, що дозволяє їм отримувати

вигоду від різних курсів обміну валют, а також від різного економічного та політичного клімату.

2. Транскордонне співробітництво між фінансовими установами, регуляторами та урядами необхідна для забезпечення ефективного функціонування світових фінансових ринків.

3. Глобальні платіжні системи та технології повинні бути розвинені для того, щоб сприяти транскордонним потокам капіталу.

4. Управління ризиками має важливе значення для забезпечення стабільності світової фінансової системи. Необхідно розробити політику і практику управління ризиками для забезпечення безпеки інвестицій, а також для пом'якшення операційних, кредитних ризиків, ризиків ліквідності та ринкових ризиків і управління ними.

5. Регулювання необхідне для забезпечення стабільності міжнародного фінансового ринку. Регулювання повинно бути спрямоване на захист інвесторів та сприяння підвищенню ефективності ринку.

СПИСОК ВИКОРИСТАНОЇ ЛІТЕРАТУРИ

1. Пробін П. С. Фінансові ринки. М., 2015.
2. Максимова В. Ф. Міжнародні фінансові ринки та міжнародні фінансові інститути. М., 2011.
3. Закон України від 23.02.2006 № 3480-IV Про ринки капіталу та організовані товарні ринки
4. Конституція України
5. закон України "Про державне регулювання ринків капіталу та організованих товарних ринків"
6. Закон України "Про депозитарну систему України"
7. "The Development of International Financial Markets: Implications for Economic Growth" by A.R. Quandt and R.L. Skidmore, The World Bank Economic Review, vol. 9, no. 2, 1995.
8. <https://www.nssmc.gov.ua>
9. "The Development of the International Financial Market: An Overview" by M.A. Mohamed El-Erian, Journal of Financial and Quantitative Analysis, vol. 25, no. 3, 1990.
10. <https://www.imf.org/en/Home>
11. Боді З., Мертон Р. Фінанси - М.: Віл'ямс, 2007
12. Малиновська О. В., Скобелєва І. П., Бровкіна А. В. Фінанси - М.: ІНФРА-М, 2012.
13. Чернецов С. А. Фінанси, грошовий обіг і кредит: навчальний посібник - М.: Магістр, 2008.
14. Блейк Дж. Аналіз фінансових ринків / Дж. Блейк - К.: Інфра М, 1997 - 306 с.
15. Долан Е. Дж. Гроші, банківська справа і грошово-кредитна політика / Долан Е. Дж., Кемпбелл К. Д., Кемпбелл Р. Дж. / Пер. з англ. В. Лукашевича та ін.; За загальною ред. В. Лукашевича. Лукашевича - К.: Туран, 1996 - 448 с.

- 16.Кравчук Н.Я. Дивергенція глобального розвитку: сучасна парадигма формування геофінансового простору / Наталія Кравчук - К.: Знання, 2012 - 782 с.
- 17.Красавіна Л.М. Міжнародні валютно-кредитні та фінансові відносини: Підручник / Л.М. Красавіна, К., Фінанси і статистика, 2017 р. - 576 с.
- 18.Лук'яненко Д. Глобальні фінансові дисбаланси та їхні макроекономічні наслідки / Д. Лук'яненко, О. Підручник, Я. Столярчук // Журнал європейської економіки - 2010 - Том 9 (1) - С. 73-92
- 19.Луцишин З. О. Трансформація світової фінансової системи в умовах глобалізації / З. О. Луцишин - К.: Вид. центр "Друк", 2002 - 319 с.
- 20.Мозговий Олег, Малащук Дмитро / Сучасна парадигма функціонування світового фінансового ринку/Міжнародна економічна політика. 2016.
- 21.Мозговий О. М. Міжнародні фінанси: Навч. посіб. -- К. КНЕУ, 2005. 557 с.
- 22.Міжнародні фінанси: Навч. посібник / Під ред. Козака Ю.Г., Логвінової Н.С., Ковалевського В.В. - М.: ЦУЛ, 2007
- 23."The Evolution of the International Financial Market: A Historical Perspective" by M.M. Hübner and S.H.M. van Elst, Global Economy Journal, vol. 15, no. 1, 2015.
- 24.Щербань, О. Д. Визначення структури сучасного міжнародного фінансового ринку |Текст| / О. Д. Щербань // Науковий вісник: Фінанси, банки, інвестиції. - 2013. - Мо 2.- С. 64-68.
- 25.Міжнародні фінанси навч. посіб. 5-те вид. перероб. та доп./ за ред. Козака Ю. Г.- Київ - Катівіце. Центр учбової літератури, 2014. - 348 с.
- 26.Міжнародні організації: Навч. посібник/За ред. Козака Ю.Г., Ковалевського В.В., Логвінової Н.С. - К.: Центр навчальної літератури, 2019. - 223с..
- 27.Шило В.П., Доровська С.С., Ільїна С.Б., Іванова Н.С.Міжнародні фінанси. Навчальний посібник. - К: Кондор, 2020. - 346 с.

28. "The Development of the International Financial Markets: A Comprehensive Review" by G.R. Zaccour and A.V. Kontolemis, *International Review of Financial Analysis*, vol. 58, 2017.
29. Шкварчук Л. О. Фінансовий ринок : навч. посіб. / Л.О. Шкварчук. --К.: Знання, 2018. -- 3842 с.
30. Галіцейська Ю.М. Міжнародні ринки грошей і капіталів: навч. посіб. /Ю.М. Галіцейська. – Тернопіль, Вектор 2013.
31. Бондар Ю. А. Основні характеристики світосприйняття фінансового ринку / Ю. А. Бондар // Вісник Чернівецького торговельно-економічного інституту. Економічні науки. – 2014. – Вип. 1. – С. 306–311.
32. Міжнародні фінанси: підручник / За ред. О. І. Рогача. – К.: Либідь, 2003. – 784 с.
33. Міжнародні фінанси: навчальний посібник / О. М. Мозговий, Т. Є. Оболенська, Т. В. Мусієць; за заг. ред. О. М. Мозгового. – К. : КНЕУ, 2005. – 557 с.
34. Теорія фінансів: підручник / [Юхименко П. І., Федосов В. М., Лазебник Л. Л. та ін.]; за ред. В.М. Федосова, С.І. Юрія. – К.: ЦУЛ, 2010. – 576 с.
35. "The Development of International Financial Markets: Challenges and Opportunities" by T.H. Guttman, *International Finance*, vol. 13, no. 1, 2010.
36. Філіпенко А. С. Міжнародні економічні відносини. Теорія. Підручник для студентів ек. спец. вищ. навч. закл / А. С. Філіпенко – К.: Либідь, 2008. – 408 с.
37. Коваленко Ю. М. Структуризація сучасного фінансового ринку / Ю. М. Коваленко // Фінанси України – 2019. – № 12. – С. 49–53.
38. Демківський А. В. Гроші та кредит. Навч. посіб. / А. В. Демківський. – К.: Дакор, 2007. – 340 с.
39. Соскін О. І. Міжнародні фінанси: навчально-методичний посібник. – К.: Національна академія управління, 2011. – 300 с.
40. Рязанова Н. С. Міжнародні фінанси: Навч.-метод. посібник для самост.

- вивч. дисц. / Н.С. Рязанова. — К.: КНЕУ, 2021. — 119 с.
41. Маслова С. О. Фінансовий ринок: навч. посіб. / С. О. Маслова, О. А. Опалов. — К. : Каравела, 2013. — 344 с.
 42. Бечко П. К. Роль кредитного ринку в системі кредитування / П. К. Бечко, О. В. Демченко // АгроСвіт. — 2012. — № 19. — № 6. — С. 23–27.
 43. Простебі Л. І. Особливості сучасного розвитку глобального фінансового ринку як середовища поширення економічних коливань / Л. І. Простебі // Науковий вісник Волинського національного університету імені Лесі Українки. — 2010. — № 26. — С. 153–159.
 44. Світовий кредитний ринок та перспективи інтеграції України / Т. А. Мусатова // Наукові праці НДФІ. — 2010. — Вип. 3. — С. 124–130. — Режим доступу: http://nbuv.gov.ua/j-pdf/Npndfi_2010_3_14.pdf.
 45. Сунцова О. О. Вплив фінансового розвитку на економічне зростання: теоретичне визначення / О. О. Сунцова // Актуальні проблеми економіки. — 2011. — № 12. — С. 159–171.
 46. Амеліна І. В. Міжнародні економічні відносини [текст] : навч. посіб. / Амеліна І. В., Попова Т. Л., Владимиров С. В. — К. : Центр учбової літератури, 2013 — 256 с.
 47. Теорія фінансів: підручник / Юхименко П.І., Федосов В.М., Лазебник Л.Л. та ін.; за заг. ред. В.М. Федосова, С.І. Юрія. — К.: Центр учбової літератури, 2010. — 576 с.
 48. Петрашко Л. П. Міжнародні фінанси: Навч.-метод. посіб. для самост. вивч. дисц. / Л.П. Петрашко. — К.: КНЕУ, 2003. — 221 с.
 49. Фінанси: Курс для фінансистів: Навч. посіб. / За ред. В.І. Оспіщева. — К., 2008. — 567 с.
 50. "International Financial Market Development: An Overview" by J.O.S. Wilson, International Finance, vol. 18, no. 1, 1995.
 51. Міжнародний валютний фонд: <https://www.imf.org/en/Data>
 52. Світовий банк: <https://data.worldbank.org/>

- 53.Комісія з цінних паперів та бірж: <https://www.sec.gov/>
- 54.Bank for International Settlements: <https://www.bis.org/>
- 55.MSCI Inc. American finance company: <https://www.msci.com/>
- 56.Організація економічного співробітництва та розвитку (OECD):
<https://www.oecd.org/unitedstates/>
- 57.Statista Research Department:
<https://www.statista.com/statistics/710680/global-stock-markets-by-country/>
- 58.Івасів Б.С., Комар В.В. Міжнародні ринки грошей і капіталів. Навчально-методичний посібник. – Тернопіль: – ТНЕУ, 2008. – 120 с.
- 59.Момот Т.В., Безугла В.О., Тараруєв Ю.О.,Кадничанський М.В., Чалий І.Г. Фінансовий менеджмент: Навч.посіб./ За ред. Момот Т.В. – К.: Центр учбової літератури, 2011. – 712 с.
- 60.Панасюк Б. Я. Прогнозування та регулювання розвитку економіки. - К., 1998
- 61.Еш С.М. Фінансовий ринок. Навч. посіб. 2-ге вид.–К.: Центр учбової літератури, 2011. – 528 с.
62. Андрєєва Л.Ю., Шевчик Є.В.. Гроші, кредит, банки: навчальний посібник, 2009, 205с

Додаток А

Рисунок А.1 -Міжнародна фінансова статистика (зовнішня торгівля, мільярди доларів США) [51]

Додаток Б

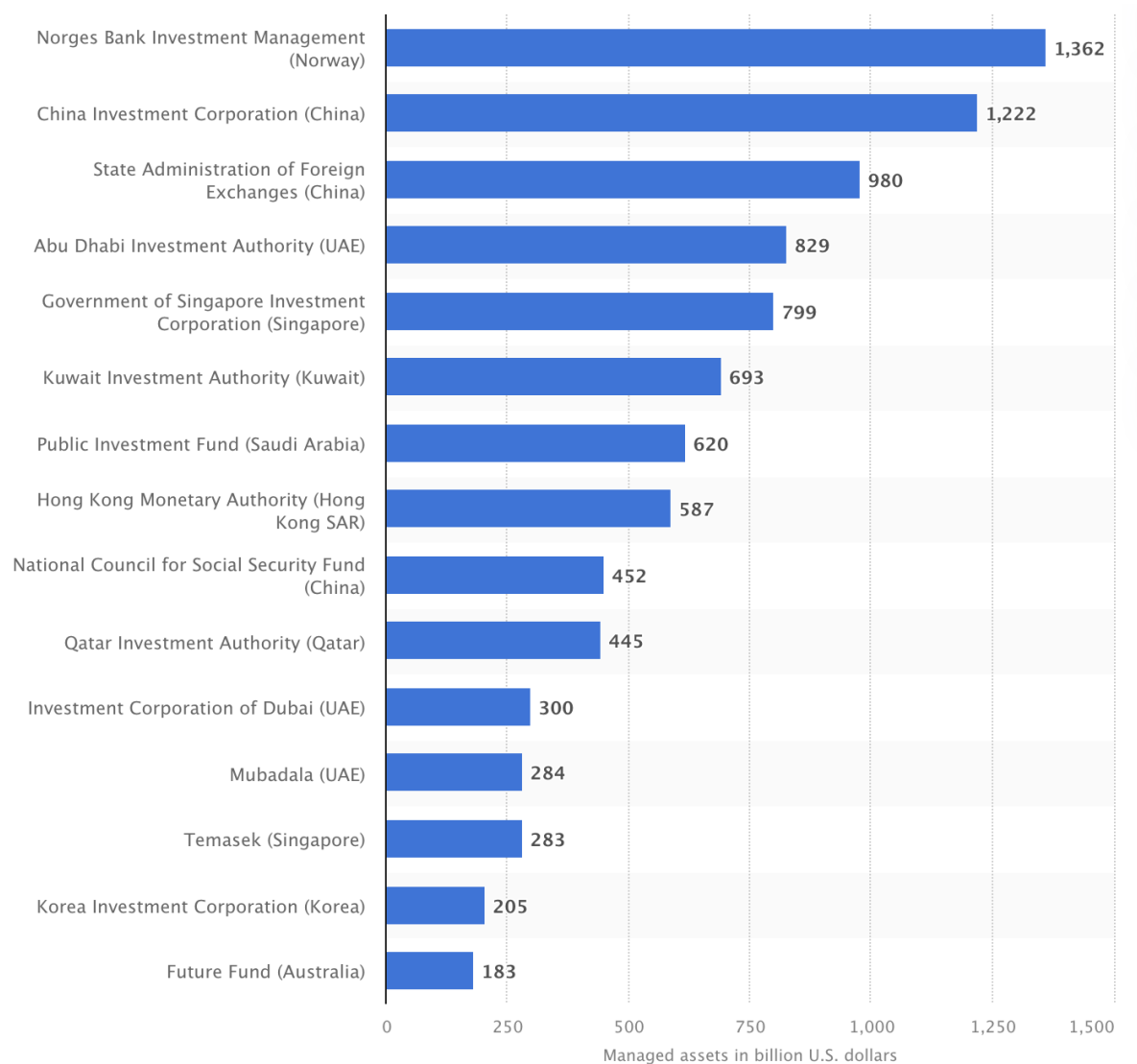

Рисунок Б.1 - Найбільші суверенні інвестиційні фонди в усьому світі за активами під управлінням за 2022 рік у млрд. дол. США [57]

Додаток В

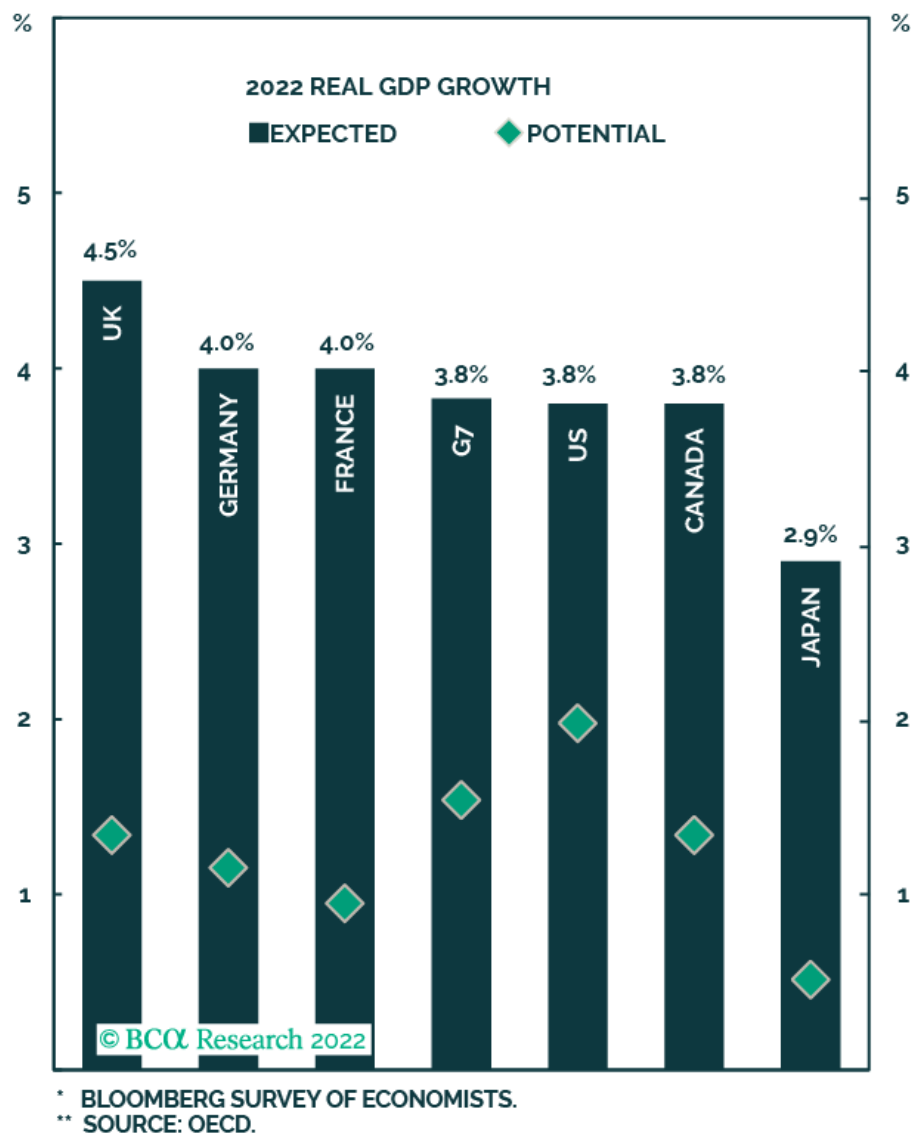

Рисунок В.1 Перспективи ринку акцій [56]

Додаток Г

	RETURN ON EQUITY (%)	RETENTION RATIO (%)	SUSTAINABLE GROWTH RATE (%)*
US	19.3	67.0	12.9
UK	11.8	43.3	5.1
EURO AREA	10.5	60.0	6.3
JAPAN	9.1	65.6	6.0
CANADA	12.9	53.9	7.0
AUSTRALIA	12.4	23.4	2.9
EMERGING MARKETS	13.4	66.7	9.0

SOURCE: MSCI INC.
*SUSTAINABLE GROWTH IS CALCULATED AS ROE x RETENTION RATIO.

Рисунок Г.1 Рентабельність власного капіталу[56]

метадані

Заголовок

«Розвиток міжнародного фінансового ринку».docx

Автор

Москаленко Юрій Дмитрович

Науковий керівник

Савчук Н.В.

Підрозділ

кафедра європейської економіки і бізнесу

Перелік можливих спроб маніпуляцій з текстом

У цьому розділі ви знайдете інформацію щодо текстових спотворень. Ці спотворення в тексті можуть говорити про МОЖЛИВІ маніпуляції в тексті. Спотворення в тексті можуть мати навмисний характер, але частіше характер технічних помилок при конвертації документа та його збереженні, тому ми рекомендуємо вам підходити до аналізу цього модуля відповідально. У разі виникнення запитань, просимо звертатися до нашої служби підтримки.

Заміна букв		1
Інтервали		0
Мікропробіли		1
Білі знаки		0
Парафрази (SmartMarks)		296

Обсяг знайдених подібностей

Зверніть увагу, що високі значення коефіцієнта не автоматично означають плагіат. Звіт має аналізувати компетентна / уповноважена особа.

КП 1

25

Довжина фрази для коефіцієнта подібності 2

17397

Кількість слів

КЦ

136444

Кількість символів

Подібності за списком джерел

Прокрутіть список та аналізуйте, особливо, фрагменти, які перевищують КП 2 (позначено жирним шрифтом). Скористайтесь посиланням "Повначити

фрагмент" та перегляньте, чи є вони короткими фразами, розкиданими в документі (випадкові схожості), численними короткими фразами поруч з іншими (мозаїчний плагіат) або великими фрагментами без зазначення джерела (прямий плагіат).

10 найдовших фраз

Копіювати

ПОРЯДКОВИЙ НОМЕР	НАЗВА ТА АДРЕСА ДЖЕРЕЛА URL (НАЗВА БАЗИ)	КІЛЬКІСТЬ ІДЕНТИЧНИХ СЛІВ (ФРАГМЕНТІВ)	
1	http://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/151451/%D0%9A%D0%BB%D1%96%D0%BC%D0%BE%D0%B2_%D0%94%D0%93.pdf?sequence=1&isAllowed=y	101	0.58 %
2	https://moyaosvita.com.ua/finansu/funkci%D1%97-finansovix-rinkiv-v-ekonomici/	68	0.39 %
3	http://iejournal.com/journals/24/2016_2_Mozhovii_Malaschuk.pdf	67	0.39 %
4	http://ir.nmu.org.ua/bitstream/handle/123456789/151451/%D0%9A%D0%BB%D1%96%D0%BC%D0%BE%D0%B2_%D0%94%D0%93.pdf?sequence=1&isAllowed=y	60	0.34 %
5	http://iejournal.com/journals/24/2016_2_Mozhovii_Malaschuk.pdf	58	0.33 %

КОПІЯ ТЕЗ ДОПОВІДІ

**МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ
КИЇВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ЕКОНОМІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
ІМЕНІ ВАДИМА ГЕТЬМАНА**

ФАКУЛЬТЕТ МІЖНАРОДНОЇ ЕКОНОМІКИ І МЕНЕДЖМЕНТУ

РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В НОВИХ РЕАЛІЯХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Збірник матеріалів

**Студентської науково-практичної
Інтернет-конференції**

**м. Київ,
7 грудня 2022 р.**

БІ115 КИЇВ
РОКІВ
2022

Організаційний комітет:

Бурмака Микола Олексійович - к.с.н., доцент

Вінська Оксана Йосипівна – к.с.н., доцент

Галенко Оксана Миколаївна – д.с.н., професор

Козачок Тетяна Сергіївна – к.с.н., доцент

Максименко Анна Вікторівна - к.с.н., доцент

Олійник Вікторія Володимирівна - к.с.н., доцент

Поплюйко Андрій Миколайович – к.с.н., доцент

Солодковський Юрій Мечиславович – к.с.н., доцент

Столярчук Ярослава Михайлівна - д.с.н., професор

Федірко Олександр Анатолійович – д.с.н., доцент

Черницька Тетяна Володимирівна - к.с.н., доцент

(Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана)

Редколегія може не поділяти погляди, викладені у збірнику.

Автори тез доповідей несуть відповідальність за їхній зміст

Розвиток економіки України в нових реаліях міжнародних відносин:
Р 64 зб. матеріалів студентської наук.-практ. інтернет-конф., 7 грудня
2022 р., м. Київ. [Електронний ресурс]. – Київ: КНЕУ, 2022. – 270 с.
ISBN 978-966-926-420-6

У збірнику подано тези доповідей студентів факультету міжнародної економіки і менеджменту ДВНЗ «Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана»

УДК 339.9(477)(06)

Літвінчук П.О.	230
Сучасні тенденції та особливості розвитку глобального автомобільного ринку	
Шипова Є.К.	232
Залежність енергетичного ринку ЄС від іноземних енергоносіїв	
Коломацька Л.О.	235
Міграційні кризи в ЄС	
Кухнюк К.М.	238
Економічне співробітництво України з Німеччиною	
Радутна Є.Ю.	240
Роль енергетичної політики у процесі екологізації економічного розвитку країн ЄС	
Корчак М. І.	242
Сучасний стан та особливості міжнародного ринку харчових продуктів в контексті забезпечення цілей сталого розвитку	
Сорокіна Д.В.	245
Перспективи розвитку європейського енергетичного ринку	
Елісєєва А.О.	247
Сценарії розвитку глобального енергетичного ринку	
Стеценко С.О.	249
Особливості єдиного ринку ЄС	
Попов О.І.	251
Сутність та механізми функціонування національних систем підтримки експорту	
РОЗДІЛ 4. АНАЛІТИЧНЕ ЗАБЕЗПЕЧЕННЯ НАЦІОНАЛЬНОЇ МОДЕЛІ	256
ВІДНОВЛЕННЯ ЕКОНОМІКИ	
Торутко І.О.	256
Мета та особливості аудиту імпортних операцій	
Федик О.Р.	258
Сучасні виклики та фактори фінансової нестабільності транснаціональних корпорацій	
Лесько Д.С.	260
Методика обліку та аудиту оборотних активів у міжнародних корпораціях	
Закаблуківська В.В.	261
Офшорні юрисдикції у міжнародному податковому плануванні	
Войтенко О. В.	264
Процес відновлення економіки України та його аналітичне забезпечення	
Бойко О.Ю.	266
Глобальні імперативи зеленого розвитку: виклики і перспективи для України	
Білялов А.Р.	267
Механізми відновлення потенціалу мегаполіса	

Москаленко Ю.Д.
*«Міжнародні економічні відносини»,
магістрант
ДВНЗ «Київський національний
економічний університет імені Вадима Гетьмана»
Науковий керівник - Савчук Н.В.*

СТРУКТУРА ФІНАНСОВОГО РИНКУ

Структура фінансових ринків будується на певних засадах: інституційних, функціональних, сегментованих тощо. Організаційно, фінансовий ринок — це група ринкових фінансових інститутів, які супроводжують надходження коштів від власників фінансових ресурсів до позичальників і виступають учасниками ринку, але якщо дивитись з економічної точки зору, то фінансовий ринок це сукупність економічних відносин, пов'язаних із розміщенням фінансових ресурсів, тимчасово вільними грошовими коштами, купівлею та продажем цінних паперів та інших фінансових активів. Об'єктами фінансового ринку є грошові ресурси, цінні папери, фінансові послуги тощо, а суб'єкти відносин - держава, підприємства різних форм власності, фінансові установи, окремі громадяни.

Для початку розглянемо фінансовий ринок з точки зору функціонуючих на ньому суб'єктів, і представимо інституціональну структуру фінансових ринків. Основними суб'єктами фінансового ринку є: держава, фірми та підприємства реального сектору економіки, домашні господарства і фінансові інститути. Держава - здійснює вплив на діяльність ринку за допомогою формування регуляторної грошово-кредитної політики, а також є окремим суб'єктом ринку. Домашні господарства — інвестують тимчасово вільні кошти у фінансові інструменти. Фірми і підприємства - емітують та розміщують власні фінансові ресурси або беруть у користування кошти на визначених умовах для розширеної діяльності. Емітенти — це особи, які випускають в обіг (емітують) фінансові інструменти з метою залучення додаткових фінансових ресурсів. Інвестори - це особи, які здійснюють вкладення тимчасово вільних активів (передусім грошових та/або матеріальних) з метою їхнього збереження та примноження.

Емітентами та інвесторами є суб'єкти фінансового ринку: держава, місцеві органи влади та управління, юридичні особи, фізичні особи [1].

У структурі фінансового ринку необхідно виділити такі відомі сегменти, як ринок грошових коштів, ринок капіталу (ринок цінних паперів, кредитний ринок) та валютний ринок, окремою складовою – ринок золота [2]. Таке виділення може здатись не зовсім доцільним, адже монетарне золото включає в себе золоті монети, злитки та бруски з чистотою не нижче 995/1000, які належать інституційним одиницям, що виконують функції органів грошово-кредитного регулювання і входять до складу офіційних резервних активів держав. Відповідно монетарне золото – це фінансовий актив, для якого відсутнє кореспондуюче зобов'язання з боку іншої інституційної одиниці. І при цьому будь-яке інше золото, яке не відповідає монетарному, вважається нефінансовим активом і належить або до цінностей, або до запасів матеріальних оборотних коштів [3].

Фінансовий ринок може бути як повністю сегментований, так і повністю інтегрований. Якщо ринок повністю сегментований, інвестор з однієї країни не може вкласти кошти в цінні папери в іншій країні. При цьому цінні папери одного ступеня ризику на різних ринках мають різну ставку доходу, що обумовлюється як сегментованістю ринків, так і різницею в курсах валют та відмінностями в системах оподаткування. В повністю інтегрованому ринку інвестор може інвестувати кошти будь-де і цінні папери одного ступеня ризику будуть забезпечувати інвестору однаковий рівень доходу [4].

Якщо говорити про основні сегменти фінансового ринку та фінансові інститути та інститути інфраструктури які туди входять, то це грошовий, який складається з комерційних банків, кредитних спілок, брокерських контор та дисконтних компаній. Кредитний, куди входять банки, фінансові корпорації, іноземні кредитори та позичальники. В сегмент цінних паперів входять банки, ІСІ, депозитарії, реєстратори, фондові біржі, зберігачі, корпорації-емітенти, інституційні інвестори, саморегулюючі організації, торгово-інформаційні системи, рейтингові агентства, клірингові палати, брокерські та дилерські контори. Також є валютний сегмент, куди входять банки та

брокерські контори, валютні біржі, міжнародні організації та їх філії, офіційні представництва, фінансові корпорації, а також сегмент фінансових послуг, до яких входять банки, страхові, інвестиційні, інноваційні, факторингові, лізингові та інші компанії, брокерські та дилерські контори, депозитарні установи, довірчі товариства, фірми: консалтингові, аудиторські, антикризового управління, з оцінки майна, інформаційні, фонди: благодійні, гарантування вкладів, недержавні пенсійні, ломбарди та ін [5].

Як ми можемо побачити, структура фінансового ринку дуже різноманітна, досліджується за функціями, формами, сегментами, представлена великою кількістю фінансових інститутів, установ, які відіграють велику роль на ринку як його суб'єкти.

Сьогодні роль і значення фінансових ринків в економічному розвитку країни не викликає сумнівів. Розвиток фінансових ринків значною мірою відображає гнучкість фінансової системи та швидкість, з якою вона адаптується до економічних і політичних змін життя в країні, та різних процесів, що відбуваються за її межами. Добре розвинені фінансові ринки стимулюють і посилюють грошові потоки в економіці та зменшують суспільні витрати, в тому числі для кожного учасника ринку.

Список використаних джерел:

- 1) Шкварчук Л. О. Фінансовий ринок: навч. посібник Шкварчук Л. О. Київ “Знання” 2013. 15 с.
- 2) Ковальов В.В. Введення у фінансовий менеджмент. - М.: Фінанси і статистика, 2001. – 768 с.
- 3) Керівництво по статистиці державних фінансів. Міжнародний валютний фонд. – 2001 // www.imf.org.
- 4) Еш С.М. Фінансовий ринок: навч. посібник / С.М. Еш // К.: Центр учбової літератури. – 2009. 15 с.
- 5) Фінансовий ринок: навч. посібник. Друге видання: С.М. Еш, Центр учбової літератури. – 2011. 23 с. табл. 1.3

Наукове видання

РОЗВИТОК ЕКОНОМІКИ УКРАЇНИ В НОВИХ РЕАЛІЯХ МІЖНАРОДНИХ ВІДНОСИН

Збірник матеріалів

**Студентської науково-практичної
Інтернет-конференції**

7 грудня 2022 р.

Видано в авторській редакції

Підписано до друку 08.12.22. Формат 60×84/8
Друк. арк. 11,25. Зам. № 22-5737

Київський національний економічний університет імені Вадима Гетьмана
03680, Україна, м. Київ, пр. Перемоги, 54/1
Свідцтво про внесення до Державного реєстру
суб'єктів видавничої справи (серія ДК, №235 від 07.11.2000)
E-mail: litera_kneu@ukr.net

Анотація

Москаленко Ю.Д. Розвиток міжнародного фінансового ринку.

Кваліфікаційна магістерська робота за спеціальністю 292 «Міжнародні економічні відносини», 2023

Магістерська робота присвячена дослідженню міжнародного фінансового ринку, дослідженню сучасних трансформаційних процесів, що відбуваються на міжнародному фінансовому ринку. Розглянуто сучасні методики оцінювання розвитку міжнародного фінансового ринку.

Проаналізована структура і тенденції розвитку міжнародного фінансового ринку. Досліджен сучасний стан міжнародного фінансового ринку і охарактеризована сучасна інфраструктура міжнародного фінансового ринку.

Виявлені перспективи розвитку інституційно-регулятивної системи міжнародного фінансового ринку. Проаналізовані сучасні проблеми та виклики системи регулювання фінансового ринку.

Ключові слова: міжнародний фінансовий ринок , фінансове середовище, тенденції розвитку, трансформаційний процес, економічні відносини..

Abstract

Moskalenko Yurii. Development of the international financial market.

Qualifying master's thesis on specialty 292 "International economic relations", 2022

The master's thesis is devoted to the study of the international financial market, the study of modern transformation processes taking place in the international financial market. Modern methods of assessing the development of the international financial market are considered.

The structure and trends of the international financial market are analyzed. The current state of the international financial market is studied and the modern infrastructure of the international financial market is characterized.

Prospects for the development of the institutional and regulatory system of the international financial market are identified. Modern problems and challenges of the financial market regulation system are analyzed.

Keywords: international financial market, financial environment, development trends, transformation process, economic relations.